

אירמה-לה-דוס

קומדיה מוזיקלית

מוזיקה מאת מרגריט מונו

מחזה מקורי ופזמונים מאת אלכסנדר ברפור

נוסח עברי: דורי פרנס

בימוי: רוני ניניו

הנפשות:

אירמה-לה-דוס

נסטור-לה-שלומפ

בוב

פוליט-הפר

ז'וז'ו-עין-הרע

רובר-המדאם

פראנז'יפאן-השושן המגמגם

פרסיל-השחור

אינספקטר

מסיה בונייה

שופט

קטיגור

סניגור

איש ישר

מפקח מס

כומר

אסיר זקן

סוהר א'

סוהר ב'

מערכה ראשונה

תמונה ראשונה

מחוץ לבר-דה-ברדק, פיגאל

נכנס בוב.

בוב: מדאם א- מסייה, גבירותי ורבותי, לא לדאוג – זה מתאים גם לילדים. זה ספור

על רצח, סקס, תשוקה ודם. בקיצור, כל הדברים שבשבילם שווה לחיות. זה

קרה לא-נורא-מזמן בפריז... פריז היא מהסרטים... בסמטאות מאחורי

פיגאל...

אנחנו קוראים לאיזור הזה של פריז "המילייה", ופה הפשע היחיד זה

להיתפש... ולברוח מהמשטרה זה הספורט הלאומי. ככה זה במילייה...

(שר)

ואלס מילייה

שם צל חומק מול קיר,

פה חדר להשכיר,

אקורדיון שר שיר,

שיר ששמו ואלס מילייה.

שמפאן, עשן, סיגר,

רולטה על הבר,

ניידת עם צופר

שרה את ואלס מילייה.

זוטי פאריז שכולה מלמולים,

עיר האורות וגם עיר של צללים,

זוּתִי פְרִיז שְׁבָה הַבְּיּוֹב

שֶׁר לּוֹ בִשְׁקֵט שֶׁנֶסוּן דֵּי עֲצוּב.

(נִכְנַסְתָּ אִירְמָה, עוֹבֵרֶת לִיד פֶּנֶס הַרְחוּב)

שֶׁקְשׁוּק שֶׁל רִכְבוֹת,

וּגְשָׁם בְּרַחוּבוֹת,

(נִכְנַס קְלִינֵט, מֵתְקָרֵב לְאִירְמָה)

זוֹנוֹת עוֹבְרוֹת – שׁוֹוֹת! –

כִּכָּה זֶה וְאֵלֶס מִיִּלְיָה.

(דִּיבּוֹר): הִיָּה הִיתָה פֶּעַם פּוֹל. לֹא יוֹדְעִים מָה זֶה פּוֹל? לֹא נוֹרָא, תִּיכַף תְּבִינּוּ.

כָּל לַיְלָה הַפּוֹל הַזֹּאת הִיתָה מִשׁוֹטְטֵת בְּאִיזוֹר שֶׁל גֶּשֶׁר קוֹלְנֶקוֹר.

אִירְמָה: הִי, מוֹתֵק, לֹא לִפְחוּד,

אֲצִלִּי זֶה זוֹל מְאֹד,

אֲפֶשֶׁר אֲוִלִּי לְרִקּוּד

יַחַד אֶת וְאֵלֶס מִיִּלְיָה.

(יּוֹצֵאת וּבַעֲקֻבוֹתֶיהָ הַקְלִינֵט)

כִּכָּה הִיתָה הַפּוֹל מְרוֹוִיחָה כֶּסֶף בְּשִׁבִּיל הַבּוֹס שְׁלֵה, אִו כִּמוֹ שְׁאוֹמְרִים בְּמִיִּלְיָה בּוֹב:

– מְרוֹוִיחָה גְרִיזְבִי בְּשִׁבִּיל הַמֶּק. הַשִּׁיטָה הִיא פְּשׁוּטָה: הַמֶּק שׁוֹלַח אֶת הַפּוֹל ...

הַפּוֹל מְשִׁיגָה גְרִיזְבִי ... הַגְרִיזְבִי הוֹלֵךְ לְמֶק בְּשִׁבִּיל שִׁיחָה לּוֹ לְחוֹלְצוֹת קְאָרְדֵן,

עֲנִיבוֹת סֵאטֵן, סִיגְרֵט, רוֹלֵט, וְקֶרֶפ סוֹזֵט. אֵלֶף בֵּית שֶׁל כָּלִכְלָה ...

(אִירְמָה וְהַקְלִינֵט חוֹזְרִים לְקֶצֶב הוֹאֵלֶס)

הַפּוֹל – טוֹז'וֹר – בַּחוּץ,

הַמֶּק – טוֹז'וֹר – לְחוּץ,

גְרִיזְבִי – טוֹז'וֹר – נַחוּץ,

כִּכָּה זֶה וְאֵלֶס מִיִּלְיָה.

אִז אֵל תְּגִידוּ לִי

"לֹא, זֶה לֹא בְּשִׁבִּילִי"

כִּמוֹ כָּלוּם יִכּוֹלְתֶם לְ-

רִקּוּד גַּם אֶת וְאֵלֶס מִיִּלְיָה.

תמונה שניה

בוב (פונה שוב לקהל): זה הבר שלי – הבר-דה-ברדק... מקום סימפטי לאנטיפטים, הדופק של המילייה, המרכז החברתי של אויבי החברה. כאן כולם חברים, ואתה יכול לשים את החיים שלך בידיים שלהם – אבל את הגריזבי שלך תשאיר במקום בטוח.

בוא-נראה, מי יש לנו פה הלילה?

ז'וז'ו: ז'וז'ו לזיה-סאל.

בוב: ז'וז'ו-עין-הרע!

רוברטו: רובר לה-דאם.

בוב: רובר המדאם!

פרסיל: פרסיל לה-נואר.

בוב: פרסיל השחור!

פראנז'יפאן: פרא-פרא-פרא-פראנז'יפאן!

בוב: השו-שו-שו-שושן המ-מ-מ-מגמגם!

אזרחי כבוד באימפריה של השוד

כולם: כך בלב טהור פה עומדים כעת

פראנז'יפאן: א-א-אבירי הפשע והחטא.

כולם: לנו גם יש מצוות בול מהתורה:

ז'וז'ו: לזיין לעשירים את הצורה

כולם: זה לא רע!

אזרחי כבוד

באימפריה של השוד,

אנו צרפתים גאים מאד.

פראנז'יפאן: כל חלום נגשים, ב-ב-ב-בתשלום סמלי

רוברטו: לנו יש מוסר בשטח הפלילי.
כולם: כל מה שרק תרצה פה אתה תמצא:
פרסיל: קוק והרואין החודש במבצע.
כולם: מי רצה?

אזרחי כבוד

זה ידוע, זה לא סוד:

אנו צרפתים גאים מאד.

(פוליט-לה-מו מופיע. הוא ענק, מזרה אימים וכבד פה)

פוליט : פוליט-לה-מו!
בוב: פוליט השור!
ז'וז'ו: שידוע גם בתור לה טטאנוס!
בוב: הכלב!
רובר: לה-באגט!
בוב: הנבוט!
פוליט: ושגם-כן ידוע בתור לה בוס.
כולם: הבוס.

(פוליט חוצה את הבמה. המקום מתלכדים סביבו)

פוליט: אין כמו אהבה, זה לנצח אין
כולם: מהפיליפין עד ארגנטיין וסין.
רובר: אהבה לא מפלה גזע, דת ו
פוליט: מין
כולם: אם תזרימו מזומן, המין - זמין.
פוליט: מי מזמין?
כולם: אזרחי כבוד

**מלאים הדר והוד
אנו צרפתים גאים מאד.**

(שריקת משרוקית. כולם מתחפרים מתחת לשולחנות, מאחורי הכסאות ומאחורי הבר. נכנס האינספקטר. הוא צועד לכיוון בוב, לוחץ את ידו, מתבונן סביב)

בוב: בון סואר, אינספקטר.

אינספקטר: בון סואר, בוב.

בוב (לקהל): האינספקטר המשטרתי. הוא תמיד מחפש את הפשע. והוא פיתח שיטות איך לעשות שהפשע ישתלם... פרדון, ישלם...

אינספקטר: איפה הם? (מציץ מאחורי הבר) אה!

פוליט (משרבב את ראשו מאחורי הבר): אה, זה אתה, אינספקטר. חשבתי זה המשטרה.

(המקום עולים ממקום מחבואם)

תיתן לי זמן, אינספקטר. אני חנוק עכשיו. אין גריזבי, כלום... (מראה את כיסיו הריקים.

נכנסת אירמה. חוצה ונותנת לפוליט שטר של פראנק. יוצאת. פוליט שם מבט אשם בשטר, מתקרב אל האינספקטר, קורע את השטר לחצי ושם חצי אחד בידו המושטת של האינספקטר. האינספקטר מסיר את כובעו ומושיט אותו קדימה לתרומות של המקום, העוברים ומניחים בפנים שטרות)

אינספקטר: לי מוכר כל טריק וכל להטוט

של מלכות השוחד וגם השחיתות.

המקום ופוליט: תן טיפה, קח טיפה, והכל נקי,

אינטרס ידידותי וגם עסקי

וחוקי.

כולם: אזרחי כבוד

באימפריה של השוד

כי בשביל כבוד

יש ללמוד ולעבוד

אזרחי כבוד

זה ידוע, זה לא סוד

שאנחנו צרפתים גאים מאד.

- (כולם לוחצים ידיים עם האינספקטר. פוליט מצביע לכיוון בר המשקאות כשהוא מסתכל על בוב)
- פוליט: בה! בה!
- בוב: משורר... איזה אלגאנס, ז'ורז' ברסאנס.
- פוליט: דלק פול.
- (בוב פונה אל אחורי הבר)
- רוברטו: דלק פול.
- ז'וז'ו: דלק פול.
- פרסיל: דלק פול.
- פרנז'יפאן: ד-ד-ד-דלק פול.
- (בוב, מאחורי הבר, מציב חמש כוסות ומוזג)
- נסטור (מופיע): בקבוק מים מינרליים, סיל-וו-פלה.
- רוברטו (מצביע לכיוון נסטור): מי זה הקרפיון הזה?
- בוב: לא פגשתי בחיים.
- ז'וז'ו: פרצופים חדשים מביאים לי את הנרב, במיוחד כשאני בורח מפליקים.
- בוב (מסביר): פליק במילון המילייה: שוטר. מהשורש הפלק.
- ז'וז'ו: תסלקו אותו מפה.
- פראנגיפאן: אולי הוא פליק.
- (כולם מתפזרים ברחבי הבר, בנייתור, בסכינים שלופות)
- כולם: שמוק!
- פרסיל: בן מניאק!
- ז'וז'ו: שרמוטייה!
- נסטור: רבותי – כולי תקווה שכולכם חשים בטוב?
- ז'וז'ו: בוב – קס-קה-זה-ההוא?
- נסטור: תרשו לי להציג את עצמי. קוראים לי נסטור...
- ז'וז'ו: נסטור לה-מה?
- נסטור: נסטור-לה-שום-דבר.

- ז'וז'ו: לה-שום-דבר? רק נסטור? תיכף רואים אנחנו לא אותו קלאסה.
(המקום מתגודדים סביב נסטור, דוחפים אותו קדימה)
- רובר: אם יש לך בתכניות להישאר פה באיזור, כדאי לך להיות נסטור-לה-משהו. (חג סביבו)
- פראנגיפאן: הבן-אדם נראה קצת מק-מק-מק-מק-מקומט.
- פרסיל: מקופל בשוליים.
- ז'וז'ו: מכופף בברכיים.
- רובר: אנחנו נקרא לו נסטור לה-שלומפר.
- מקים: שלומפר!
- בוב (לקהל): נסטור לה-שלומפ.
- מקים: לה שלומפ!
- ז'וז'ו: אם אתה רוצה לקנות לנו גם משהו לשתות, רק תגיד.
- נסטור: אה, לא, תודה... אני אף פעם לא שותה.
- רובר: מה-זה-מה-זה?
- נסטור: הלימודים. אני צריך לשמור על ראש צלול.
- פראנגיפאן: אי-אי-איזה לימודים?
- נסטור: חוק ומשפט.
(כולם מתפזרים)
- פוליט: בה! בה! בה! תקשיב, קרפיון –
(נסטור מביט סביבו לראות מי הוא המדבר איתו)
- אתה! תשמע! פה חוק ומשפט זה רק אני. אני לה בוס. כל משפט מה אני אומר זה חוק.
- ז'וז'ו: רק לא כל חוק זה בדיוק משפט...
פוליט: ז'וז'ו, תישב!
- (ז'וז'ו מתיישב. לרובר)
- רובר, תישבי.
(רובר מתיישב)
- פראנז'יפאן, תישב. פרסיל, קום, תישב.
(פראנגיפאן מתיישב ליד הבר. פרסיל מתיישב בקצה הבר)
- אתה רואה?

- נסטור: כן, מסייה.
פוליט: עכשיו אתה גם תישב.
(נסטור מתיישב)
בה! בה!
(אירמה חוזרת. עייפה מאד. פוליט מושיט יד בעוברה. היא מתיישבת על כסא בר. חולצת נעל)
לעבודה!
אירמה: אה-די-דון!
פוליט: לעבודה, הופ-הופ.
(קם, מפיל אותה מכסא הבר ודוחף אותה לכיוון הדלת. נסטור קם, מזיז את כסאו)
אירמה: אה-די-דון, פוליט. תביא לי ת'נעל שלי.
(בוב מרים את הנעל שחלצה וזורק למקים)
פוליט: הופ-הופ-הופ!
בוב: להיות פול פופולרית זה לא נופש ולא נעליים...
פוליט: לעבודה, לעבודה!
(דוחף אותה שוב.)
נסטור: תפסיק להציק לגברת, מסייה.
(כולם נרתעים לשמע המלים. פוליט אינו מאמין למשמע אזניו. הוא פונה לאט, עדיין אוחז באירמה)
פוליט: איזה גיברת?
נסטור: מאדאם...
פוליט: מה-מה-מה-מאדאם...
נסטור: תוריד ממנה את הידיים.
פוליט: היא שלי זאת.
(פוליט מתקדם לאט, זרועו סביב אירמה, לעבר נסטור)
נסטור: אם לא תוריד ממנה את הידיים עד שאני סופר שלוש, אני קורא לפליקים ועוצר אותך באשמת הטרדה מינית.
אחת... שתיים... שלוש...
(עם כל ספירה המקום נסוגים טיפה)
ארבע...

(פוליט מוריד את ידו מאירמה)

ככה יותר טוב.

(אבל כאן הוא חוטף אגרוף. המקים משתופפים מתחת לכסאות או מנסים להיעלם)

נסטור: ואל תנסה לחבל בהוכחות!

(על ברכיו, מרים את ספרו)

פוליט: מה זה אומר?

נסטור (על ברכיו, מדפדף בספר בקדחתנות): אני מציע לך לעזוב את הבר לפני שאני אמצא מה

זה אומר.

פוליט: אתה לא מפחיד אותי!

נסטור: "...ושימוש בזדון בנעל של גברת בכוונה לגרום לה נזק גופני בלתי הפיך..."

אה!

(פוליט קופץ)

חמש שנים בפנים!

(קם, מראה לפוליט את הספר. פונה משם בעוד פוליט נסוג לאחור, מותיר את אירמה

במקומה)

פוליט: (מתנפח) בה! בה! בה!

בוב (מלטף את ידו של פוליט): שה, שה, פוליט, אתה תעיר את השכנים!

פוליט (פונה לאירמה אך זו מתעלמת ממנו): אירמה! אירמה! (פונה לנסטור): אני אתך אני עוד

לא גמרתי!

(יורק על הרצפה ויוצא בזעם)

בוב (לקהל): שנקרא גם היורק.

(אירמה מתקרבת לנסטור. הוא מוסר לה את הנעל. המקים, המומים מתעוזתו של נסטור,

חגים סביבו בהערצה. ואז פונים לשולחנות)

ז'וז'ו: נסטור-לה-שלומפר...

פרסיל: שלומפ-שלומפ...

רוברטו: משהו.

פראנז'יפאן: מ-מ-מ-מהסרטים.

(אירמה מתקרבת לנסטור)

אירמה (הנעל בידה): מרסי, מסיה.

נסטור (בביישנות): אין על מה, מאדאם.

אירמה (בהערכה): אתה החזרת לפוליט! או-לה-לה!

מקים: או-לה-לה!

אירמה: זה משהו היסטורי!

נסטור: נה!...

אירמה: תשתה איתי כוסית.

נסטור: לא, לא, תודה, מאדאם. טיפה אחת של אלכוהול שורפת לי ישר את כל הלב.

ז'וז'ו: אירמה!...

אירמה (צוחקת): טיפה דלק עוד לא הזיק לאף אחד.

נסטור: לא, זה לא אישי, נשבע לך. זה רק –

אירמה: אחת קטנה.

פראנז'יפאן: אירמה!...

(שמה את ידה על ידו של נסטור. שניהם מודעים למה שמתרחש, ומשתררת שתיקה קצרה)

נסטור: טוב, מה, אם את מתעקשת... ואת?

אירמה: אני גם אקח אחת קטנה. (חיוך בישני) ששתנו נשתה אותו דבר.

(שניהם עוברים לבר) בוב, שני דלק פול. (מניחה את ארנקה על הבר)

רוברטו: אירמה!

פרסיל: מותק!

פראנז'יפאן: אי-אי-אירמה!

ז'וז'ו: לה-דוס!

בוב (לקהל): זאת – בטח הבנתם – אירמה-לה-דוס. אירמה המתוקה. על שמה ההצגה

הזאת, כמו שכתוב בברושור למינויים בפריז ובקריות.

(המקים מסמנים לה והיא ניגשת אליהם)

אירמה (לנסטור): פרדון, מסיה.

(נסטור מתיישב על כסא בר, משלם עבור המשקאות. מסמן בפנקסו את ההוצאה)

ז'וז'ו: שלא תתחילי את להתערבב עם הקרפיון הזה!

אירמה: למה מותר לי לדבר איתו, לא?

ז'וז'ו: תקשיבי טוב, לה-דוס: כשהשמש שוקע במקום אחד אז הוא זורח במקום אחר.

פרסיל: השור יצא לפנסיה מוקדמת.

רובר: פוליט קאפוט.

פראנז'יפאן: את צריכה פט-פט-פטרון אחר. הנה- תראי אותי- אני ק-ק-קלאודיוס...

כולם: מה?

פראנז'יפאן: קלאסה!

אירמה (עוזבת אותם): אה-די-דון. לי טוב מאד לבד, מרסי בוקו.

אירמה (חוזרת לנסטור. מתיישבת על כסא הבר ונועלת את נעלה): סליחה שהשארתי אותך לבד,

מסיה. (לבוב, בטון עסקי): כמה, בוב?

בוב: שולם.

אירמה (גוערת): אה, בוב. זה היה עלי!

בוב (ניד ראש לעבר נסטור העומד על הבר. מראה לה את השטר): המסיה...

אירמה (נעלבת, פונה): סססס...

נסטור (בעקבותיה): משהו לא בסדר?

אירמה: לא.

נסטור: את בוכה. למה את בוכה?

אירמה (מפנה את פניה): תילך. בקשה. עוד רגע יעבור לי.

נסטור: זה בגלל מה שקרה עם פוליט? זה העניין?

אירמה (פונה אליו): לא... זה אתה. אתה רוצה לעשות אותי כזאת קטנה.

נסטור: לא אמרתי מילה.

אירמה שילמת על השתיה.

נסטור: כן, אני יודע, אבל כשאתה פוגש גברת מקסימה כמוך, מאדאם אירמה, לשלם

בשביל השתיה נראה לך משהו נטורל. (פאזזה) אבל את בהחלט צודקת.

התנהגתי לא יפה... יש לי נסיון מאד קטן עם נשים. (לבוב): תרשום את השתיה

על מאדאם אירמה.

בוב: כבר רשום. (מחזיר לנסטור את השטר שלו).

אירמה (פונה, מחייכת): מרסי, בוב. (מגיש לשניהם משקה)

בוב: נראה לי נטורל.

שיר: הלן

אירמה (מרימה את כוסה): הלן!

נסטור (מרים את כוסו): הלו!

שניהם: הלו!

נסטור (צרוד): סיגריה, לא?

אירמה: עוד לא... כבודו?

נסטור: קחי, קחי... קחי...

אירמה: מה, מה? מה?

נסטור: עוד כוס קטנה.

אירמה (אוספת את חפציה, קמה): צריכה לעוף, מיי בוי...

נסטור: בואי... בואי... בואי...

(המקים מסובכים את שולחנם ומתבוננים בהם)

קולך... כולך... ידך...

(נוטל את ידה)

אירמה: די-דון-די-דון!

נסטור: וכל כולך.

אירמה: הלב נמרח...

נסטור: אני... מלא... כל כך...

אירמה: במה כל כך?

נסטור: כך... כך... כך...

שניהם: זה די חמור,

סה לאמור

על כל גשר קולנקור.

זה די חמור,

סה לאמור

על כל גשר קולנקור.

(האורות מתעמעמים. הם יוצאים, והמקים מפנים את תפאורת הבר. הבר נעלם)

בוב (באלומת אור): זה יכול לקרות לכל אחד.

(צועד קדימה): לנו במילייה אין שום אהבה לחוק, אבל יש חוקים לאהבה.

בשבילנו פה, אהבה זה לא משהו שאורזים ולוקחים הביתה. לא, לא. זה חטיף.

למשמש, לנשנש ולזרוק. ואירמה לה-דוס הפרה את החוק הזה. אושר בורגני
 בייתי שלא ידע גבולות נכנס לחיים שלה, פעם ראשונה.
 (יוצא)

תמונה שלישית

(חדרה של אירמה.)

אירמה: (מבחוץ) איך אתה אוהב ת'סטק, שלומפ?
 נסטור: וול-דאן, דוס.
 אירמה(נכנסת לתוך החדר): עם תפוח אדמה?
 נסטור: אני אוהב את זה עם פורה.
 אירמה: הייתי כבר צריכה לדעת מה אתה אוהב... אחרי כל כך הרבה זמן ביחד.
 נסטור: ארבעה וחצי ימים שלמים.
 אירמה: כל כך הרבה? איך שהזמן רץ.
 נסטור (נוטל ספר מן הכסא ומתיישב): כשמאשרים שוכחים מה זה זמן.
 אירמה (מתיישבת): אני בכלל כבר לא זוכרת כלום.
 נסטור: אני גם. נסיתי להתרכז בספר הזה כל הבוקר ולא קלטתי מילה. זה את –
 בגללך אני מזניח לגמרי את הסטאז' שלי.
 אירמה: מצחיק. גם אני את שלי.
 נסטור: במה בדיוק את מתמחה?
 אירמה: תגיד לי, שלומפ, מה, אני הראשונה שלך?
 נסטור: אה-הה. ודווקא היו לי צ'אנסים. בלימודי המשפטים פגשתי המון סטודנטיות
 יפות. ממשפחות טובות, אפילו. הייתי מזמין אותן לקפה, או לקולנוע, או
 לקונצרט, אבל אף פעם...
 אירמה: אף פעם?
 נסטור: לא. אף פעם לא יכולתי לאהוב אף אחת מהן. תאמיני לי דוס- כולן זונות.
 אירמה: עזוב, אני סולחת לך על העבר שלך, שלומפ.
 תשמע, שלומפ, אם אני יעבוד קשה...
 נסטור: תעבדי קשה?

אירמה: ז'ת אומרת, אם אתה תעבוד קשה ותעשה קריירה בתור עורך דין, אני יקח יום חופש. ניסע לכפר ואני יראה לך את המקום איפה שהייתי גרה ממזמן. אני יודעת שאתה תאהב את זה. ניקח סירה וניסע למקום שאני הכי אוהבת. זה מתחת לכזה גשר. אתה עוצר עם הסירה מתחת לגשר ואתה צועק "או-הו". והגשר עונה...

נסטור: "או-הו".

אירמה: מה, אתה היית שם?

נסטור: ניחשתי.

אירמה: אה-די-דון, הכל אתה יודע, שלומפ.

שיר: בשפת אהבה

נסטור: יודע שאת פה קרוב,

יודע שטוב לאהוב,

אין צורך להיות פיוטי

כי לנו יש צופן פרטי...

אירמה: אה-די-דון, שלומפ...

(הם מתנשקים.)

נסטור: מה יש לומר,

מה לומר...

כשרק מבט אחד אומר

כל מילה מיותרת,

כי זאת שפת אהבה.

את שמה יד

על הפנים,

ורק אנחנו מבינים

אירמה: שאני מזמרת

שיר בשפת אהבה.

- נסטור:** לך זה ברור,
לי זה מובן,
שזה עכשיו, הרגע, כאן.
ושומעים בשמיים
- שניהם:** מקהלה רק של שניים...
בלי שום שווא נח,
בלי שום פתח,
אבל הכל ברור כל כך,
גם "ז'ה טם" זה אחרת
רק בשפת אהבה.
- אירמה:** שלומפ, איזה כנסיה זה שמה למטה?
נסטור: סקרה-קר.
אירמה: וזוטי?
נסטור: נוטר-דם.
אירמה: וההיא?
נסטור: המדלן.
- אירמה:** את המדלן הזוטי גם אני מכירה. הייתי פעם מסתובבת ברחוב רויאל, מסתכלת
ככה בחנויות... ואתה יודע מה קרה שם איזה ערב? ראיתי שמה חתונה... אח,
שמלה של כלה זה הדבר הכי יפה בעולם.
- נסטור:** ככה אומרים...
אירמה: אה מון דייה! הסטקים!
נסטור: עזבי, שיהיו כבר גחלים.
- נסטור:** מה יש לומר
אירמה: מה יש לומר
נסטור: מה לזמר
אירמה: מה לזמר
שניהם: כשרק מבט אחד אומר

כל מלה מיותרת
 כי זאת שפת אהבה.
נסטור: לך זה ברור
 לי זה מובן
 שזה עכשיו, הרגע, כאן,
 ושומעים בשמיים
שניהם: מקהלה רק לשניים...
אירמה: בלי שום דקדוק
נסטור: ושום פיסוק
אירמה: בלי אותיות,
נסטור: בלי הטיות,
שניהם: אבל הכל יכול להיות,
 זאת שפה נהדרת
 ששמה שפת אהבה.

תמונה רביעית

על גשר קולנקור

בוב: אירמה-לה-דוס אהבה את השלומפ שלה כאילו שהיה חלק ממנה. היא היתה מוכנה לעשות בשבילו הכל. זאת היתה אהבה שמביאה למעשי גבורה. ולכן אירמה-לה-דוס עבדה בעוז, בעוז, בריכוז-אלף-אחוז, על גשר קולנקוז...
 קולנקור... קולנבלוז... קולנקוז-אמו...
 (יוצא. נכנסים המקום ונעמדים בתור. כמו כן נכנס פוליט, סופר את הגברים הממתינים להיכנס למלון קוויקי. האינספקטר נכנס אף הוא, עובר ליד פוליט. פוליט תופש אותו בזרוע, סוחב אותו למטה)
פוליט: המצב, מסיה לה-אינספקטר, פקקטי-פקקטה!
אינספקטר: אתה אומר לי. תראה מה זה. שאני צריך לחכות בתור עם כל האספסוף!
 קטסטרוף!
פוליט: גנבו לי אותה.

אינספקטר: ומי? חובבן, שרלטן. סטודנט!

פוליט: אפס! קקה! בה!

אינספקטר: תשיג אותה בחזרה. תכנן משהו.

פוליט: מה רע באיזה תאונת דרכים? אוטו משטרה לא יכול לאבד שליטה על ההגה?

אינספקטר: נה, נה, נה – גם למשטרה יש קווים אדומים. עקוב אחריו! פקח עין על כל תנועה שלו ביום ובלילה.

פוליט: התנועות שלו בלילה! ... בה!

אינספקטר: (ניגד לתור) למאדאם אירמה-לה-דוס?

המקים: יש תור!

אינספקטר: אני רק בשביל רצפט...

פוליט: יש תור!

(התור שר.)

שיר: יש לה הכל

המקים: יש לה הכל

ובגדול:

רגליים, יד,

מתנניים, שד.

כן, יש לזו –

תי גוף אקזו –

טי שרוטט

בטט-א-טט.

ויש לה יש

עיניים אש

וקימורים

שמגרים

ושיפולים

שמפילים,
זה גוף מושלם
סוף העולם.

עם

אירמה-לה-דוס האושר הוא בפתח,
היא תספק ת'עיר ואת העם.
אירמה-לה-דוס, לכל אחד יש נתח
ורק במאה פראנק – כולל מע"מ.

יש לה הכל
ישבן עגול
חיוך יפה
פלוס כוס קפה.
בשביל עוד פאק
נסכים צ'יק-צ'אק
להתאסלם
ולשלם.

פראנז'יפאן: היא מטמט –

פרסיל: מת, מהמ-
ז'וז'ו: מת, במיטה
רובר: היא ממיתה.
כולם: עם רדת אור
מייד לתור
כולם רצים,
כולם רוצים!

עם

אירמה-לה-דוס האושר הוא בפתח,

היא תספק ת'עיר ואת העם,
 אירמה-לה-דוס, לכל אחד יש נתח,
 כי יש לה גוף מושלם,
 כי היא סוף העולם,
 יש לה רגליים, יד,
 יש לה מותניים, שד,
 וכשירד האור
 כולם רצים לתור
 בשביל שעה איתה
 ביחד במיטה,
 כי היא כולה כל טוב,
 כי היא חלום רטוב,
 כל איש וכל בחור
 מיד נ'ייה מכור,
 בכלל הפול הנ"ל
 היא מ'שו אורגינל
 הכל תמצא אצלה
 במאה פראנק כולה,
 ממש חצי חינם
 כולל מע"מ.
 (והם נכנסים למלון,
 בוב נכנס)

בוב (לקהל): עם פריחה פינאנסית כזאת, נסטור ואירמה-לה-דוס היו אמורים להיות
 מאושרים. כשהאשה מביאה לגבר כסף, והגבר מביא לאשה את היתר, מה יש
 לקטר? אבל! נסטור, למרות שהוא היה סטודנט מבריק, קלט לאט מאד - מאד
 מאד לאט - ממה מתפרנסת המון-אמור שלו. אבל כשהוא סוף-סוף קלט במה
 היא עובדת בכזה עוז, בכזה עזוז, בכזה ריכוז-אלף-אחוז על גשר קולנקוז –
 עף לו פיוז...

(הלקוחות-המקיים יוצאים מן המלון, נסטור צופה בהם)

מקיים: לאור הגז

איזו אורגז-

מה לא נורמ-

לית מדהימה.

פרנז'יפאן: עמוק עמוק

תקענו –

נסטור: שתוק!

רובר: למיס-לה-דוס

בתוך ה –

נסטור: פוס! (רודף אחריהם) סטופ! הביתה! הביתה! כולכם הביתה!

(המקיים נפוצים לכל עבר.)

תמונה חמישית

(נסטור נופל על הארץ ביאוש)

נסטור: אאא... למות, למות...

(אירמה חוזרת מן המלון)

אירמה: מה יש לך, שלומפ?

נסטור (בקול ניחר): כלום.

אירמה (מנפנפת שלושה שטרות מול עיניו): וואלה.

נסטור: מה זה? כסף... אאא...

(מעיף את השטרות. הם צונחים ארצה. היא ממהרת לאסוף אותם.)

כסף... כסף... כסף... לא יכול לסבול את זה.

אירמה: מה יש לך, שלומפ?

נסטור: מאיפה לך כל זה? לא! אל תגידי לי. אני יודע טוב מאד.

אירמה: אז אל תשאל!

נסטור: אאא!... תני לי את זה!

(חוטף את הכסף מידיה, מקמט אותו ומתכוון להשליך אותו. עוצר, מביט בשטרות ותוחב

אותם לכיס מכנסיו)

מפלצות כולם! אני אהרוג אותם אחד אחד.

אירמה: אבל זאת העבודה שלי!

נסטור: אז תפסיקי!

אירמה: אנ' לא יכולה. כל אחד צריך לעבוד, אחרת ממה חיים?

נסטור: רק לא ככה!

אירמה: אה, שלומפ, 'בקשה! בוא לא נריב. די.

(מוציאה חפיסת סיגריות, מושיטה לו)

נסטור: לא, תודה.

אירמה: קניתי בשבילך. בקשה, תיקח.

נסטור: אה דוס... אני מצטער. אני מרגיש כל כך בודד כשאת – עובדת, אני יושב פה

ואוכל את עצמי. להיות חשדן זה דבר נורא. אבל להיות גם חשדן וגם צודק?

אירמה: שלומפ, להיות מק זה להיות אמרגן. אלוהים נתן לי כשרון, ואתה רוצה

להסתיר אותו מהקהל?

נסטור: כן!

אירמה: אבל אם לא הייתי נאמנה לך, זה משהו אחר. הייתי מבינה.

נסטור: את אף פעם לא הרגשת קנאה, מה? השד הירוק הזה לא עבר לך אף פעם מול

העיניים? אה?

אירמה: לא חושבת.

נסטור: אוקה. נגיד אני אומר לך שאתמול בלילה עשיתי דואט עם ז'ורז'ט.

אירמה: אתה וז'ורז'ט?! (מתחילה להכות אותו)

נסטור: וקוורטט עם קוזט, מרינט ומרי אנטואנט - בטואלט!

אירמה: חתיכת משתרמט!

נסטור (בולם אותה): את רואה? השד הירוק. תפשת?

אירמה: כן. תפשתי. (מחבקת אותו) עכשיו אני מבינה. והוא מגיע הרבה, נסטור? ה –

שד?

נסטור: בלי סוף.

אירמה: או, שלומפ, מה קורה לנו?

- נסטור: אם רק היה איזה מוצא.
- אירמה: נו אז תחשוב על משהו, שלומפ. אתה יודע הכל אתה.
- נסטור: אה... אני יכול למשל אולי ללכת נגיד לעבוד.
- אירמה: ז'אמה! כל המילייה יצחק עלינו! מי שמע בחיים על פול שמתפרנסת ממק?
- נסטור: זה לא פוליטיקלי קורקט, נכון... רגע!
- אירמה: מצאת משהו?
- נסטור: כן. זה עדיין רק רעיון. אבל נגיד, נגיד שהיה רק אחד?
- אירמה: מה אחד?
- נסטור: קליינט אחד... אבל (לא מוצא את המלה)

אירמה: שיר: שפת אהבה

יש לי חלום

שיום אחד

יבוא קליינט עשיר, נחמד

נסטור: או!

אירמה: ואשמור אמונים אז

רק, רק לו –

(נסטור פונה אליה- ומה איתי?)

ולך.

(היא מרימה את ארנקה, נושקת לנסטור, יוצאת, מנופפת לו לשלום)

תמונה ששית

גשר קולינקור

בוב (נכנס): לא רע. הסטטיסטיקה אומרת שאפילו זוגות נשואים גילו שזה הפתרון האידיאלי. עובדה שאף אשה לא מוציאה בלילה את הכלב לסיבוב... היא מוציאה ת'בעל לסיבוב, רחוק. תביטו על פריז, לילה לילה. ונסטור-לה-שלומפ היה כבר מסובב על כל הראש. אבל... גם במילייה יכולים להתרחש נסים.

- וככה קרה שיום אחד חלום הילדות של אירמה ה ת ג ש ם. מי אמר שבעולם הזה אין אושר?
- (אירמה עומדת על הגשר. איש עם זקן מופיע, מרים קלות את כובעו ומתקרב אליה)
- אירמה: הלו פאפוש!
- בוב: פאפוש?! ככה היתה אירמה פונה רק לקליינטים ותיקים. משונה שהאינסטינקט הדריך אותה לפנות ככה לזר הזה עם הזקן. כאילו הם כבר הכירו פעם, בחיים אחרים. ביזאר... (יוצא)
- אוסקר: שנעלה ללשכתך?...
- (אירמה והאיש עם הזקן נכנסים למלון. נסטור-אוסקר, נבוך קמעא, אוזר אומץ ונכנס, תוך שהוא מסיר את כובעו. בצד נראים פוליט המשקיף עם טלסקופ, והאינספקטר)

תמונה שביעית

מלון קוויקי

(אוסקר מביט סביבו)

- אירמה: מה אתה מסתכל, שרי? (חולצת נעליים)
- אוסקר: כלום. מתרשם. נחמד פה.
- אירמה: זה – שימושי. (אוסקר משתעל, נבוך) אתה מצונן?
- אוסקר: לא... לא...
- אירמה: אתה יכול לשים את הבגדים שלך על הקולב.
- אוסקר: כן, כן... אין – כסא?
- אירמה: בשביל מה? (הם צוחקים)
- אוסקר: אה... איך קוראים לך?
- אירמה: אירמה. אירמה-לה-דוס.
- אוסקר: שם מתוק.
- אירמה: מה זה שם?
- אוסקר: לפעמים זה הרבה.
- אירמה: אתה עוף מוזר. אתה הולך הרבה לבקר אצל מורות פרטיות? (מתחילה להתפשט מאחורי הפרגוד)
- אוסקר: אף פעם.

- אירמה: אז בגלל זה אולי.
- אוסקר: על איזה קולב בדיוק?
- אירמה: יש רק אחד.
- אוסקר: אה, נכון, נכון! רק אחד.
- אירמה: אולי אני יכבה את האור. צריך לחסוך בחשמל בכל זאת, לא?
(חושך. מעבר מוסיקלי. שוב נראים פוליט והאינספקטר משקיפים.
האור עולה)
- אוסקר: תודה לך, ילדה שלי.
- אירמה (מתלבשת): עשיתי מה שיכולתי, מר מסיה. (נעלמת מאחורי הפרגוד)
- אוסקר: הייתי בסדר?
- אירמה: גדול, מר מסיה. זה היה כאילו התכוונת באמת.
- אוסקר (רציני): התכוונתי באמת.
- אירמה: זה יפה, אבל... עם אחת כמוני, אין באמת אמת... חבל עליך, מר מסיה!
- אוסקר: את יכולה לקרוא לי גם בשם פרטי אם מתחשק לך... אוסקר.
- אירמה: אבל בקושי הכרנו! אם נגיד נכיר אחד את השני יותר, אז אולי.
- אוסקר: איך שתרצי, שרי, איך שתרצי.
- אירמה: בדרך כלל אנשים לא אוהבים שיקראו להם בשם פרטי.
- אוסקר: למה?
- אירמה: בטח מזכיר להם את אשתם. היה לי פעם כזה קליינט.
- אוסקר: כזה מה?
- אירמה: כזה ידיד... שהיה בא קבוע.
- אוסקר: מה קרה לו?
- אירמה: אשתו מתה, אז הוא לא בא יותר. (קמה) או. קיי...
- אוסקר: או. קיי... (מוציא פנקס ושטרות מכיס הווסט שלו) הנה, אלף פראנק.
- אירמה: אלף! אתה נורא נדיב!
- אוסקר: לא, אני פשוט נורא עשיר. אני אבוא כל יום, ואתן לך כל יום אותו סכום.
קבוע. בתנאי אחד: שלא תקבלי אף אחד חוץ ממני.
- אירמה: מלה זה מלה, מסיה אוסקר.

קאט לאינספקטר ופוליט

אינספקטר (מביט בשעון): תשע ארבעים ושתיים.

פוליט: שעה שלמה אנחנו עומדים כאן.

אינספקטר: אז מה?

פוליט: אז בה!

ושוב במלון

אוסקר: אני מתאר לי, למרות זאת, שיש אי-שם עוד מישהו, מלבדי, שיש לו מקום

מיוחד בלב שלך. (פניה של אירמה נופלים והיא מסמיקה) אין מה להסמיק, ילדה

שלי... זה בסדר גמור. לאיש הזה מותר. הוא לא יתן ללב שלך להתפרפר

יותר. הוא יכול להישאר, אבל חוץ ממנו – אף פרסון. את מבטיחה?

אירמה: כן, מסיה אוסקר. אני מבטיחה.

יש לי אהוב

אחד אוהב

והוא שמור אצלי בלב

ואשמור אמונים לו,

רק, רק לו

(אוסקר מסמן לה בשיעול)

ולך.

(אוסקר יוצא עם פייפ)

אינספקטר ופוליט

אינספקטר: משהו חשוב קורה?

פוליט: עשר עשרים ושתיים.

אינספקטר: שעתיים!

פוליט: סוף סוף! האיש עם הזקן יוצא לעשן.

אינספקטר: הגיע הזמן... איזה מרץ יש למלפפון הזה, אה?

פוליט: בה!

במלון

אירמה: (יוצאת אחריו) או-וואר, מסיה.

נסטור: או-וואר! (רושם בפנקסו) יום גימל העשרים וששי. מינוס אלף. (טומן את הפנקס.

פונה, עוצר, מסתכל מעבר לכתפו לכיוון הקהל, ויוצא)

תמונה שמינית

הבר

(אירמה נכנסת בריצה מהמלון לבר)

שיר: די דון

אירמה: אה די

דון די דון די דון

האהבה יפה

אה די דון די דון

אני כולי שרפה

כך לבעור עד אין קץ

כמו ים אור מנצנץ

מטאור מתפוצץ

די דון די דון.

אה די

דו די דו די דו

בוא ונרקוד, נשיר

אה די דון די דון די דון

ונהפוך ת'עיר,

נעשה פה יום חג

ונעיף את הגג

לא, ואין לי מושג

מה כן מה לא.

(מצטרפים- בוב והמקים)

אני קצף קוקה קולה

לבלבול שלי אין גבול
 לא יודעת איך את כל ה -
 עיר אני רואה כפול.

אה די

דון די דון די דון
 איזה עולם יפה
 ואיך בא לי רק להסתובב
 בו כמו פורפ-
 רה, עם די ועם דו
 עם כל מי ומי לא
 בשבילי בשבילו
 די דון די דון

(נסטור נכנס)

שלומפ!

נסטור: דוס!

אירמה: שלומפ!

(הוא מניף אותה באויר)

אה די

דון די דון די דון
 רועז לי כל הלב
 כן די דון די דון
 כשאתה רק מתקרר
 מתחשק לנשק
 פה מתוק- אפרסק
 וגם אם נתרסק
 מה רע לי פה

אה די
 דון הלב שלי הוא פעמון – די-דון! –
 דינג-דונג!
 איי לאב יו מון אמור
 המון המון.
 די די די
 דו דו דו
 דו רה מי
 לה סי דו
 זאת אני
 פה איתו
 די דון די דון.

מקים: עד היום כל הקליינטים
 הם היו רק פרנסה,
 אז ברכות וקומפלימנטים
 כי עכשיו היא נמסה.
 אירמה: עד היום כל הקליינטים
 הם היו פשוט ניז'וס,
 אז בקשה קח קומפלימנטים
 כי כבשת את לה-דוס.

אה די
 דון די דון די דון
 אתה בונבון אדון
 אה די דון די דון די דון
 אתה שדון פרדון
 כולם: זה להיט שתקליט

להקה אור-קולית,

הוא פשוט וקליט

כולם די דון!

(פוליט והאינספקטור נכנסים ומנסים לשמוע את שיחת אירמה ונסטור)

אירמה: שלומפ – אני מצאתי אותו.

נסטור (משחק הפתעה): מצאת? איך הוא נראה?

אירמה: מיליונר מינימום!

(נסטור צוחק. מרצין)

נסטור: כמה?

אירמה: אלף ליום.

נסטור: תביאי לראות.

(אירמה מוציאה את השטרות, מושיטה אותם לנסטור. הוא מוציא את פנקסו, רושם)

נסטור: גם לי היה יום טוב.

אירמה: איך?

נסטור (טומן את הפנקס בכיסו): לא חשוב.

אירמה: אה...

די דון די דון די דון

בלי תנאי ובלי אבל

אה די דון די דון די דון

כל יום הוא קרנבל

תן לי ביס

ותהיה

לי מוריס

שבלייה

הלו מיס

היי מסיה

ונכניס

אל הכיס
 ת'מילייה
 יה יה יה יה
 די דון די דון .

(ריקוד. בסופו יוצאים אירמה ונסטור)

אינספקטור: פוליט! לך בעקבות הפול הזאת ואל תפספס אף תנועה שלה.
 (האינספקטור מוציא פנס משטרה בכל פעם שפוליט רוצה לחנוק אותו עם "בה".
 כך גם הפעם)
 פוליט: התנועות שלו, התנועות שלה... בה! תגיד לי מה זה הפנס הזה? זה מכבי
 אש, זה אמבולנס, זה נגד עין הרע? מה זה?
 (פוליט והאינספקטור יוצאים.)
 פרנז'יפאן: הילד הזה נסטור הוא מ... מ...
 פרסיל: מכוער!
 ז'וז'ו: מלך!
 רובר: בקושי חודש מק, וכבר אלוף במקצוע!
 ז'וז'ו: היי בוב...
 בוב: מסיה?
 ז'וז'ו: כמה נסטור חייב לך?
 בוב: כלום. אירמה משלמת לו את החשבון כל יום ששי.
 ז'וז'ו: זה כבר מוגזם.
 פרסיל: פרסיל אומר: זה לא פר!
 רובר: אלף ליום, שלושים אלף לחודש – זה איזה שלוש-מאות-ששים אלף לשנה.
 פרסיל: רובר אומר: שלוש-מאות-ששים!
 פראנג'יפאן: אלף!
 רוברטו: לא כולל בונוסים ושי בחג!
 פרסיל: פרסיל אומר: מה אתה אומר?
 ז'וז'ו: (צועק) ריק, יוק, פאק.

שיר: הגריזבי הוא החטא שהורס את העולם

פראנז'יפאן: על מה חי מיליארדר?

ז'וז'ו: על הפראנק

רובר: שבבאנק.

פרסיל: ואיך הוא מסתדר?

ז'וז'ו: יש לו יש

רובר: ים של קש.

פראנז'יפאן: למה תפרן זקוק?

פרסיל: לאיש טיפש עם צ'ק.

ז'וז'ו: אחרי טיפת ליקוק

בוב: תוכל להתעלק.

מקים ובוב: הגריזבי הוא החטא שהורס את כולם

אז בוא ניקח הכל ונציל ת'עולם.

(נכנס נסטור)

רובר: נסטור-לה-שלומפ!

נסטור: כן, מסיה?

רובר: אתה האיש האידיאלי להחליף את פוליט בתור לה בוס שלנו!

נסטור: מואה?

רובר: טואה.

נסטור: תודה רבה. במה זה כרוך?

ז'וז'ו: בלארגן פה ושם שוד לבנק.

פרסיל: או פריצה לכספת.

נסטור: אבל רבותי – אתם רוצים להציע לי להיות מעורב בפעילויות בלתי חוקיות?

אני עורך דין! (קם ופונה לבוב) בוב, 'בקשה, תסביר להם אתה ש... זה לא

חוקי... אני לא יכול...

בוב: איך בר-מן לא מפסיד?

מקים: קצת שופך,

קצת חוסך.

בוב: ומי מפסיד תמיד?

מקים: גארסונים

חרמנים.

רובר: זה ככה מתמיד,

פרסיל: זה חוק ממש ענק:

ז'וז'ו: נורא קל להפריד

פראנז'יפאן: בין פראייר לארנק.

מקים ובוב: הגריזבי הוא החטא שהורס את כולם

אז בוא ניקח הכל ונציל ת'עולם.

רובר: ארבע דלק פול, בוב!

פרסיל: תעשה את זה שמונה.

פראנז'יפאן: לא, שתים-עשרה.

ז'וז'ו: ותרשום הכל על נסטור!

נסטור: עלי? לא! אני לחוץ! יש לי חשבונות – הירקן, מכבסה, שמלות לאירמה,

חולצות לאירמה, נעליים לאירמה –

ז'וז'ו (לנסטור): תביא ת'גריזבי או שאני חוטף ת'קריזבי .

נסטור: אני צריך לחסוך!

ז'וז'ו: מי אלה שמקמצים?

מקים: פקידונים

בני שפנים.

ז'וז'ו: ומי שמתאמצים -

מקים: הם קדושים

או טפשים.

בוב: לאף שומר מוסר

אין גריזבי בכיסים

כי דרך הישר

זה רק לאפסים.

מקיים ובוב: הגריזבי הוא החטא שהורס את כולם,

אז בוא ניקח הכל ונציל ת'עולם.

נסטור: אבל רבותי – אני בשוק! אתם לא באמת מצפים שאני אעשה מה שאתם

מציעים! אני אומר לכם פה ישר בפנים – אני בן אדם הגון!

רובר: מי אף פ'ם לא לחויץ?

מקיים: הפוריץ

החרויץ.

רובר: הכסף מעצבן

נסטור: כן?

מקיים: כן כשאיין

פראנק או ין.

בוב: זה מין חלום רטוב

להתעשר בסוף...

פראנז'יפאן: אך יש חוק לא כתוב

נסטור: מה?

בוב: אם לא נותנים – תחטוף.

מקיים ובוב: הגריזבי הוא החטא שהורס את כולם

אז בוא ניקח הכל ונציל ת'עולם.

הגריזבי הוא החטא שהורס את כולם

אז בוא ניקח הכל ונציל ת'עולם.

בוא ניקח הכל!

נסטור: (מחליט) בוא ניקח הכל!

כולם: קח, קח, קח, ותציל

ת'עולם. עם גריזבי!

בוב (באלומת אור, לכד): כן, זה נכון, זה. הגריזבי הוא מאה-אחוז החטא שהורס ת'עולם.
במיוחד כשאיין. ולנסטור-לה-שלומפ לא היה שום-כלומפ, חוץ מאותם אלף
פראנקים עייפים ומרוטים שטיילו הלוך וחזור בינו לבין מסיה אוסקר. איך
הוא ישלם על הסטאטוס החדש שלו בתור מנצח התזמורת? לא היתה לו
ברירה אלא להשפיל את עצמו ולצאת ל ע ב ו ד בשביל פרנסה. אז הוא הלך
לחפש עבודה – בתחפושת של מסיה אוסקר - ואחרי הרבה נסיונות בהמון
מישרות, אחרי מינון, וסינון וניקוי וניפוץ, הוא מצא סוף סוף את היעוד שלו
בעולם השו-ביזנס... באחד מאולמות הריקודים המפורסמים ביותר בכל
פאריז. מסיה אוסקר עמד סוף סוף על הרגליים!
(נסטור נכנס עם סמרטוט ותיק, משתטח על ברכיו ומצחצח בשצף. בוב יוצא. נשמע קולו
המפחיד של מסיה בונייה)

קולו של בונייה: איך אמרנו השם? אוסקר? יפה מאד. להתחיל להבריק את הרצפה.
להבריק! שיבריק!

אוסקר: כן, מסיה בונייה.

קולו של בונייה: שהרצפה הזאת תהיה ראי!

אוסקר: כן, מסיה בונייה.

קולו של בונייה: קדימה, קדימה, ד להתביית על הבלאטות! בלאט-בלאט!

אוסקר: זה כבר באלט, מסיה בונייה.

קולו של בונייה: עבודה טובה. התבלטת.

(מלמעלה נופלים כמה שטרות של כסף)

אוסקר: תודה רבה, מסיה בונייה. מקוה שבילית.

(אוסקר נוטל את השטרות, הסמרטוט והתיק, זוחל על ברכיו לעבר מלון קוויקי.)

תמונה תשיעית

מלון קוויקי

(אירמה עומדת לפני הפרגוד. אוסקר יושב על המיטה, תשוש)

- אירמה: אוה – מסיה אוסקר מסכן אחד, אתה מתחיל להיראות עייף.
 אוסקר: יום קשה עם כל הנקיונות.
 אירמה: מה-זה?
 אוסקר: הזכיונות... ה... אני סחוט כמו סמרטוט רצפה. (צחקוק עצבני)
 אירמה: מסיה, הרבה זמן אני רוצה לשאול... מה בדיוק אתה עושה?
 אוסקר: ביזנס גדול, מאד גדול, טרה טרה, גראנד גראנד. אני ממש נופל מהרגליים!
 אירמה: תספר לי מה קרה היום?
 אוסקר: היום? היום היה מין יום כזה שממש הרגשתי כמו שאומרים – יותר נמוך מזה קשה לרדת.
 אירמה: אוה, מסיה אוסקר! מסכן שלי! אבל אתה בטח עושה ים כסף!
 אוסקר: עשרים פראנק לשעה...
 אירמה: רק עשרים?
 אוסקר: עשרים-אלף!... (צוחק על טעותו)
 אירמה: מון דייה! פלא שאתה עייף. עד שאני הייתי מרויחה סכום כזה הייתי מתה.
 אוסקר: אבל את – את היית ממש אקסטאזי!
 אירמה: אקסטא-מה?
 אוסקר: זה מלטינית... אקסטאזי... נהדרת, בוערת יותר מאי-פעם.
 אירמה: (גוהרת עליו) אה די-דון...
 אוסקר (משתחרר ממנה, קם, מוציא כסף): טוב, אז להתראות מחר. אה-דמן.
 (נותן לה את הכסף, נושק ללחייה)
 אירמה: תודה, מסיה – או-וואר.
 (נוטלת את תיקה ומתחילה לרדת במדרגות.)
 אוסקר: או-וואר! (לעצמו) היא משגעת אותי!
 אירמה: אח, מון דייה! (מסתובבת פתע ושבה ונכנסת למלון. אוסקר מתחפר מייד מאחורי הפרגוד) מסיה?
 אוסקר: כן, ילדה שלי!

- אירמה: נסטור בזמן האחרון קונה הרבה לשתות, ואני לא בדיוק יכולה לשלם את החשבון בר שלו השבוע. אולי תוכל להלוות לי איזה מאתיים פראנק?
(אוסקר מוציא שטר)
- אוסקר: בהחלט, ילדה שלי. אבל תגידי לנסטור שלך שלא יבזבז את הכסף שלך בלי חשבון.
- אירמה: תודה רבה, מסיה. או-וואר.
(יוצאת ויורדת במדרגות)
- אוסקר: או-וואר!
- (מוציא את פנקסו, רושם): יום וו – מינוס אלף. ועוד מינוס מאתיים. איך אני אגמור את החודש? (טומן את הפנקס) אז ככה! היא בוגדת בי! ועם מי? אתי!
בוב (נכנס): "היא את מלכי אוהבת, אבל מלכי – אני הוא... אותי משמע אותו, אותו משמע אותי, יוצא מזה – אני יוצא מדעתי"... סיפור ישן... נסטור המלך ואוסקר הסנדלר...
- נסטור: מה זה היה?
- בוב (שר): "בהיכליו יושב סלומון, ויי לילי, אה, סה לה וי"... מרסי... (יוצא)
- נסטור: רגע, ריכוז! (ראשו בין ידי). עוד פעם: היא בוגדת בי! ועם מי? אתי! היא מרמה אותי! היא שוכבת אתי, בהסכמתי, מאחורי גבי! ולזה אתם עוד קוראים קומדיה מוזיקלית!
(חושך)

תמונה עשירית

בחדרם של נסטור ואירמה

(נסטור יושב על כסא. אירמה לידו)

- אירמה: אוה, נסטור מסכן אחד – אתה מתחיל להיראות עייף!
- נסטור: יום קשה. מה שמזכיר לי... אלף פראנק. 'בקשה. (הוא מושיט את ידו. היא נותנת לו את הכסף והוא מוציא את פנקסו) ואיפה העוד מאתיים פראנק שנתתי לך לשלם לבוב?

- אירמה: אתה נתת לי?
 נסטור (מבט מבוהל): מה, לא?
- אירמה: מסיה אוסקר נתן. (נותנת לו עוד מאתיים פראנק)
 נסטור: הוא נתן, אה! נורא נדיב מצידו. (לוקח את הכסף) עוד נסיון פתטי שלו לתקוע את עצמו בתוך החיים שלנו!
- אירמה: הייתי מתה שתפגוש את מסיה אוסקר.
 נסטור: אני? אותו? ז'מה!
- אירמה: אתה ומסיה אוסקר הייתם מסתדרים נהדר.
 נסטור: איפה הספר שלי?
- אירמה: גם הוא קורא ספרים. המון. בלטינית!
 נסטור: סנוב! לטינית... וני, וידי, ויצ'י.
- אירמה: אקסטאזי!
 נסטור: אקסטא-מה?
- אירמה: לטינית. מסיה אוסקר לימד אותי.
 (נכנס בוב)
- בוב: וככה, לאט לאט, נסטור איבד את עמדתו לטובת מסיה אוסקר. המשולש הנצחי התחזק לכיוון השפיץ הטראגי. ובאופן ראו ברור את האסון מתקרב. החודשים עברו... אוקטובר... נובמבר... דצמבר... ינואר... (והוא נעלם בעומק)
- אירמה: פברואר! היום-הולדת של אוסקר! (מחזיקה קופסת כובע).
 נסטור: היום-הולדת של אוסקר! ושלי מה?
- אירמה (כנועה): אה, לגמרי שכחתי.
 נסטור: וואלה! אני בשבילך כלום!
- אירמה: אוה, שלומפ – אני ייצא החוצה ויקנה לך מתנה.
 נסטור (מצביע על הקופסה): מה זה, שם?
- אירמה (מרימה את המכסה, מוציאה כובע): זה? המתנה של מסיה אוסקר! (מניחה את הכובע על ראשו בזווית "גנגסטריט", מגחכת)
- נסטור (זועם): מה את עושה?
 אירמה: אתה יודע, לרגע באמת נראית קצת כמו מסיה אוסקר!

- נסטור (משליך את הכובע לקופסה): שיישרף מסיה אוסקר! הוא נחשב אצלך יותר ממני!
 אירמה: מסיה אוסקר הוא ג'נטלמן!
 נסטור: ג'נטלמן? את לא מבינה שום דבר בגברים.
 אירמה: א נ י לא מבינה שום דבר בגברים?
 נסטור: תקשיבי לי, אני נומר אונו!
 אירמה: א נ י נומר אונו! תצא לרחוב תשאל כל אחד יגיד לך.
 (נסטור מסתובב אליה ומתכוון לתת לה סטירה. היא צוללת למטה. הוא מאבד את שווי משקלו, מתרומם.)
 אירמה: אני הולכת לתת למסיה אוסקר את המתנה שלו!
 (רצה החוצה, לופתת את קופסת הכובע)
 נסטור (אחריה): טוב מאד – תלכי אליו אם הוא כל כך חשוב לך! ותגידי לו שיזהר, התייש
 הזקן הזה. ואותך, גברת, אני לא רוצה לראות יותר! בחיים!
 (חוזר לחדר, ויוצא שוב)
 אירמה: או-קה! אז לא תראה!
 (רצה אל המלון פנימה, משליכה את הקופסה על המיטה, יושבת, בוכה)
 נסטור: ושלא תעיזי לחזור מאוחר!
 (חוזר לחדר, לפתע מסתובב לכיוון הקהל) איי!
 (קם במהירות, רץ החוצה, חוטף בדרכו את המשקפיים והזקן ממדף שמאחורי הבית. נכנס
 למלון, מרכיב את המשקפיים ואת הזקן, לובש את הווסט, חובש את הכובע. מציץ מאחורי
 הפרגוד)
 במלון
 אוסקר: מה קרה, שרי? (ולובש את המעיל)
 אירמה: אוה מסיה אוסקר! אני חייבת לעזוב אותך, אני חייבת לעזוב אותך.
 אוסקר: את מי?
 אירמה: את נסטור! הוא עשה לי סצנה איומה.
 אוסקר: שטויות, שטויות, זה בטח לא עניין גדול. הבחור תמיד עשה לי רושם די יציב.
 אולי הוא קצת מותש... משקיע קצת יותר מדי ב – ספונז'... ספורט!...
 לימודים!... אני יודע? לא יודע... (מתיישב לצידה על המיטה)
 אירמה: לא, לא... הוא אמר לי שהוא לא רוצה לראות אותי יותר. (מניחה את ראשה על
 כתפו)

אוסקר (מנחם אותה): אמר, אמר... עצבים, זה הכל. שה-שה, ילדה שלי – לא ניתן לאהבה
 צעירה למות בגלל איזה סקנדלון בסלון!
 אירמה: הוא צעק עלי.
 אוסקר: כשמתחממים מרימים קצת את הקול...
 אירמה: הוא כמעט בא להרביץ לי, הונדאל!
 אוסקר (קר):אולי היתה לו סיבה.
 אירמה (קמה, פונה אליו): אה כן?! אז גם אתה חושב זה אשמתי, אה?
 אוסקר (קם): האמת, כן, זאת דעתי! או קיי?
 אירמה: או קיי, אז אותי יותר לא תראה! (מסתובבת, פונה לצאת)
 אוסקר (רץ אחריה ונעצר אותה): לא לא! אירמה! אם את אומרת שהוא התייחס אליך לא יפה,
 את בטח צודקת. יש לך רק ברירה אחת – את חייבת לעזוב אותי... אה- אותו!
 אירמה: ולאן אני יילך, מסיה אוסקר?
 אוסקר (בחום): אני אדאג לך, אירמה קטנה שלי.
 אירמה (מחבקת אותו): אוה מסיה אוסקר! אתה כזה עדין וטוב.
 אוסקר: אני ונדאל!
 אירמה: אני רצה הביתה לארוז ת'חפצים שלי. (יוצאת לכוון הבית)
 אוסקר: החיים הם אוקייאנוס של דמעות, ילדה שלי! ותחזרי מהר!
 (אירמה רצה אל הארון בבית, פותחת אותו, מוציאה מזוודה, מניחה אותה במהירות על
 השולחן. נסטור טס מן המלון, מטפס הביתה, נכנס לחדר, מסיר בדרך את הזקן והמשקפיים.
 מתיישב בכסא, נוטל עיתון, פותח אותו ומעמיד פנים שהוא שקוע בו)

בחדר

נסטור: כבר חזרת? ומה? מה את עושה?
 אירמה (מוציאה את הבגדים מן הארון ומשליכה אותם למזוודה): עוזבת! אני הולכת למסיה
 אוסקר!
 נסטור (מוריד את העיתון): לא, דוס! אל תעזבי אותי! נה מה קיטה פה!
 אירמה: כן מה קיטה פה!... אל תעצור אותי. אדיה, שלומפ! (יוצאת אל המלון)
 נסטור: אני אחכה! (חוטף את הכובע והזקן בדרכו, משליך את העיתון, אץ למלון, מוריד את
 המעיל והווסט. אירמה השליכה את המזוודה על קופסת הכובע שעל המיטה ועומדת לצד
 הפרגוד)

במלון

אוסקר (ראשו מציץ): סוף סוף – את ואני לבד ביחד!

אירמה: כן, מסיה אוסקר. איי, שכחתי משהו!

אוסקר: פאק! שיט! (לעצמו) הצרפתית שלי הולכת...

(אירמה רצה לבית. אוסקר מזנק החוצה, רץ אל הבית, מסיר את הזקן, המשקפיים והכובע.

מחביא אותם מאחורי גבו. עומד בקצה החדר)

בחדר

נסטור: כבר חזרת?

אירמה (מוציאה מן הארון גרביונים שחורים): שכחתי את הגרביון!

נסטור: תקחי גם את הפפיון!

(היא יוצאת ורצה לכוון המלון. משנה את דעתה לפתע, מהססת. נסטור רץ, משיג אותה, רואה שהיא עצרה, משתהה. אירמה רצה פעמים מספר לשני הכיוונים, לא מסוגלת להכריע. נסטור מנסה להתאים את עצמו. לבסוף היא שועטת חזרה הביתה. נסטור רץ אל תוך חדר המלון)

שלומפ! אנ' לא יכולה לעזוב אותך – אנ' לא יכולה לעזוב אותך!

נסטור: אירמה! אה!...

(קולט שהיא לא שם, רץ החוצה, קופץ לתוך החדר ומתחיל לרוץ במקום)

אירמה: איפה היית, שלומפ!

נסטור (חסר נשימה): יצאתי ל... ג'וגינג... ב – איזור...

אירמה: דאגתי לארוחת-ערב שלך.

נסטור: אני אסתדר.

אירמה: 'בקשה, תיתן לי לבשל לך משהו, שלומפ!

נסטור: לא, לא.

אירמה: 'בקשה תיתן לי לבשל לך, שלומפ. (כורכת את זרועותיה סביב צווארו מאחור)

נסטור (מנשק את ידה): הו דוס! אני כל כך אוהב אותך! (לפתע מבחין בשעון שעל פרק ידה) מון דייה, מה השעה? אני חייב לרוץ. אני צריך ללכת לשטוף. לשתות. עם שוטף...

עם שותף. (רץ החוצה למלון)

אירמה: טוב, אני לבד פה לא נשארת – (יוצאת החוצה בדרך למלון) והנה בחיים יותר אני

לא חוזרת.

(נסטור הופך לאוסקר. אוסקר עומד לצאת מן המלון. אירמה עוצרת אותו)

המלון

אירמה: מסיה אוסקר! לאן?
 אוסקר: צריך לקפוץ לעבודה.
 אירמה: אבל אני חזרתי אליך! רק אליך! פור טוז'ור! ובאמצע הלילה!
 אוסקר: אין ברירה. הקבינט האקונומי!
 (נושק לה, פונה לצאת ואז נופל תיקו ותוכנו נופל החוצה: שתי ברכיות, צנצנת חומר ניקוי, וסמרטוט רצפה)
 אירמה: מה זה? (כורעת ומרימה את הצנצנת)
 אוסקר (כורע לאסוף את הדברים): שום דבר...
 אירמה: חומרי ניקוי?
 אוסקר: שששש!
 אירמה (בלחש): חמרי ניקוי? (מרימה אחד)
 אוסקר (מוציא את הצנצנת ומגן הברכיים מידה ושם אותם בתיקו): זה אולי נראה כמו חומרי ניקוי, אבל בתוך הקנקן הזה... לא, לא, אסור לי לספר... סודות ממשלה! עכשיו אני חייב לרוץ. (הודף אותה בחזרה למלון. היא מבולבלת) לכי לישון, מה פטיט מדמואזל! לילה טוב. שימי ראשך על הכר ואל תחכי לי... (המלון נעלם לאט והוא ממשיך) באמת, אל תחכי... אין צורך, באמת... (בתחנונים) תעשי לי טובה – אל תחכי! (לבדו, תשוש) אבוד, אין לי את זה יותר! אני גמור!
 (מפיל את תיקו על הרצפה, מסיר את מעילו. מוציא את מגיני הברכיים, לובש אותם. מוציא את סמרטוט הרצפה ומתחיל לקרצף)

תמונה אחת-עשרה

שיר: מק מתפרק

הייתי רק אתמול

רב-זיין גדול

שדופק בלי שובע,
 נחוש, דרוך, מוכן
 לעמוד איתן
 ולקפוץ לגובה,
 יכולתי כמו שדון
 להביס את דון-
 ז'ואן וקזנובה.
 עכשיו זה רק מין עול ועמל,
 הסקס ריסקס אותי טוטל!
 פגר על שתיים
 קרוב להתמוטטות,
 על הברכיים
 עם דלי מיים וסמרטוט,
 יום אחר יום רק עובד בפרך,
 אין לתאר,
 ובמיטה אקסטרא עבודה:
 איך להישאר
 ער!
 ספונז' ועוד ספונז' עד
 חצות כל יום עד מחר,
 ואז אליה בלי שום
 תוספות שכר...
 כל כך עייף שמייד נוחר וישר שורק,
 אין שום ספק
 רבותי, המק
 מתפרק.
 זה טוב להיות נזיר,
 חי בתא זעיר

בלי אשה בשטח.
 שקט ושלווה,
 אין שום נקבה,
 כמה טוב לו בטח!
 מצד שני אצלי
 איזה שבר כלי,
 עצבים ומתח!...
 ויש לי רק תפילה די צנועה:
 לישון לבד בלי הפרעה!
 איך זה קרה לי?
 כפוף, מדולדל, מושפל.
 גם כן צורה לי:
 שפוף, דל ומקופל.
 פעם הייתי כובש יותר
 מגפוליאון
 אבל היום כבר קבעתי תור
 בקליניק דה און.
 שטוף עוד ושטוף עוד
 ביום חם, בלילה קר.
 בא לי לשטוף כבר
 סופית את מסיה אוסקר.
 על הברכיים בתוך הדרק,
 כמו טולוז לוטרק!...
 זה מק שמתפרק -
 מק שמצטמק -
 מק
 נמק.

(והוא משתטח על הארץ, פניו על הארץ. שוב נופלים שטרות של כסף מלמעלה. חושך)

תמונה שתיים-עשרה

סמטה

(כשעולה האור מתגלה בוב, באותה תנוחה, על הארץ, מרים את ראשו לקהל)

בוב: נסטור-לה-שלומפ היה ממש – כמו שאומרים – על הפנים. (קם) מה הוא היה צריך לעשות? לילה שלם הוא עינה את המוח הפרקליטי שלו, ושקל את כל האפשרויות. היו בסך הכל שתיים: להיפטר ממסיה אוסקר בלי להיות בטוח שאירמה תחזור לנסטור; או להיפטר מנסטור ולבלות את כל החיים בקרצוף בלטות. הוא שנא את עצמו! וזאת היתה שנאה הדדית. פתאום זה בא לו. ברור! הוא חייב לעשות מעשה פראי אחד של תשוקה.

(נסטור נכנס. עוצר ליד פנס רחוב. בוב פונה. נסטור מסתובב סביב הפנס. בוב נתקל בנסטור. כל התנועות מלאות חשאיות)

נסטור: אני לא רוצה לעשות את זה, אבל זה עניין של כבוד! אני אראה לה מי משנינו פה הגבר האמיתי... אני בפרינציפ נגד לרצוח, וזה גם נגד מה שמלמדים באוניברסיטה, אבל מסיה אוסקר חייב ללכת!

בוב: (נבהל) נו, נו, זה לא!!!

ז'וז'ו (צץ פתאום מימין): זהר, זהר!

פראנז'פאן (צץ פתאום משמאל): אטנסיון!

פרסיל (צץ פתאום משמאל): סכנה!

רוברטו (צץ פתאום מימין): סטופ!

(המקום ובוב מקיפים וסוגרים על נסטור תוך כדי השיר)

שיר: זה פלילי

המקום: זה לא פלילי

לשדוד בוטיק

לפרוץ לבנק

זה ספורט עתיק,
 זה מקובל,
 זה די מקסים
 וגם די קל –
 אם לא תופשים.

בוב: אך רצח – או-
 מקים: לה-לה-לה-לה-לה,
 בוב: זה כבר טאבו,
 מקים: לא לא, לה לה.

המקים: עזוב את זה,
 שמע בקולי,
 עוד תיתפש –
 וזה פלילי.

פראנז'יפאן: עמוד תליה... (מדגים בפנטומימה עמוד תליה)

רוברטו: כתת יורים... (פנטומימה: כיתת יורים)
 פרסיל: כסא חשמל... (פנטומימה: כסא חשמל)
 ז'וז'ו: הגיליוטיין... (פנטומימה: גיליוטינה)

המקים: גרדום גדול
 באור זריחה
 ושם ייפול
 הראש שלך.
 בוב: למות צעיר
 מקים: זה גועלי,
 בוב: אל תיתפש –
 מקים: כי זה פלילי.

פרנז'יפאן: גילוח מר

מקים: ודי כואב,

רובר: וקבר קר

מקים: בלי אפטר-שב.

אל תיתפש

כי זה פלילי...

אל תיתפש

כי זה שלילי...

פראנז'יפאן: עמוד תליה...

רוברטו: כתת יורים...

פרסיל: כסא חשמל...

ז'וז'ו: הגליוטין...

מקים: תשכה...

תברח...

תברח...

תשכה...

תשכה...

בוב: מסך!

מקים: תברח...

בוב: מסך!

כולם: (צועק) מסך!!!

מ ס ד

מערכה שניה

פרולוג מערכה שניה

בוב (לפי מנגינת ואלס מילייה): אלור, מדאם, מסיה,

שתיתם כוס קפה,

רקדתם יפה
את ואלס הפואייה, או-יה.

שאפתם קצת אויר,
זמזמתם איזה שיר,
הטואלט – סביר?
שובו אל המילייה.

שבו שוב בנחת, חיזרו לסיגנון,
בטח היו חוויות במזנון,
קצת התווכחתם, נדחפתם בתור,
בואו נחזור לאוסקר ונסטור...

בוב והמקים: אמנם ההפסקה
היתה קצת ארוכה,
אך תנו לי רק דקה
על מה שכבר היה:

ראינו איך נשבר
נסטור בגלל אוסקר.
והנה הנה כבר
מערכה שניה.

תמונה שלוש-עשרה

על גדות הסן

(באמצע- עמוד מודעות)

כולם : עמוד תליה...

כתת יורים...

כסא חשמל...

הגיליוטין...

גרדום גדול

באור זריחה

ושם ייפול

הראש שלך.

ושם ייפול

הראש שלך

ושם ייפול...

נסטור (לפני עמוד המודעות): אוסקר! אוסקר! אני רוצה מילה איתך! (נכנס מאחורי העמוד)

אוסקר (מימין לעמוד המודעות): בהחלט, מסיה נסטור.

נסטור (משמאל): אחד משנינו – מוכרח ללכת!

אוסקר (מימין): המממ... אני מסכים.

נסטור (כנ"ל): אז – לך!

אוסקר: פהה! תלך אתה! שלומפ!

נסטור: תסלח לי מאד! אתה קצת מתחיל להגזים.

אוסקר: אירמה היא שלי בדיוק כמו שהיא שלך! שלומפ!

נסטור: אני רוצה להזכיר לך-מסיה, מי כאן היה הראשון. דוס היא שלי!

אוסקר: נה! שלי!

נסטור (ידו מופיעה מימין): שלי!

אוסקר: כבר לא, מסיה!

(נראית יד משמאל. ראשו של נסטור נגלה מימין. הוא מודע ליד מן הצד השני)

נסטור (מימין): אני אהרוג אותך! (נמתח לפני עמוד המודעות ומנסה לתפוש את היד השניה)

אוסקר: או-קונטרר, – אני אותך!

נסטור: לא! אני אותך!

אוסקר: זה ויכוח אידייתי. סלח לי, שלומפ, אני חייב לרוץ. אירמה מחכה לי לארוחת

ערב!

- נסטור: היא מחכה, אה? אז הנה, קבל את זה, וקח את זה!
(נראות רגליו בועטות מאחורי העמוד לכל העברים)
- אוסקר: ילד, בלי אלימות!
- נסטור (מתגלה לימין העמוד אוהז בתיקו של אוסקר): תקשיב לי טוב, אוסקר. הקלף האחרון
אצלי ביד – וזה אס. תיק-יד – (מושך את התיק מן היד)
- אוסקר: קווה?
- נסטור: התיק שלך. מעיל – (מושך לאט את המעיל מן היד) המעיל שלך. זהירות, מסיה
אוסקר... שים לב... זהירות... (שומט את התיק והמעיל אל תוך הנהר, מנקה את ידיו.
מציץ נכחו בחפצים הנסחפים בזרם)
- אוסקר: (נופל לנהר) אההה...
- נסטור: מסיה אוסקר - נגמר! (ידיו מונפות אל על בנצחון) אירמה שוב שלי!
קולו של אוסקר (עמום, כמתוך מיים): אני במ... במ... במ... במקומך לא הייתי בב... בב...
בב... בטוח... לא, לא, לא, לוב... לוב... לוב... שלומפ... שלומפ... שלומפ...
(נסטור פונה בתדהמה לעבר הנהר, מתכופף למים ומטביע את אוסקר. חושך)

תמונה ארבע-עשרה

הבר

(המקום בשולחנם. נסטור נכנס בריצה, שעררו פרוע, נראה כסטודנט מהפכני שזרק הרגע פצצה.
רץ אל הבר)

- נסטור: תקשיבו לי, כולם! לא אכפת לי כלום אני. אין לי כלום מה להפסיד. אז מה
אכפת לי שידעו. אלמנט אפל, שלילי, זדוני, נעקר היום מן המילייה אחת
ולתמיד! הבן-שטן הזקן, הדרקון, הדרקול, אני כמו ידי -
אירמה (נכנסת בסערה): נסטור!...
- נסטור: דוס!
- אירמה: איפה מסיה אוסקר?
- נסטור: את יודעת כמה שתיעבתי אותו, אבל אני בטוח שהוא ניסה לעשות אותך
מאושרת.
- אירמה: מה-זה?

- נסטור: אוסקר.
- אירמה: איפה הוא?
- נסטור: בגשר – פון-נף... על הגדה השמאלית... המזח השלישי...
- אירמה: מה הוא עושה על המזח?
- נסטור: לא על... מתחת...
- (המקום קמים)
- מקום: או-לה-לה! או-לה-לה! (והם ממשיכים בקריאות חרישיות מתחת לדיאלוג)
- נסטור: כן, כן, אני יודע שנסיתם להזהיר אותי מרצח... אבל אם אפשר לקרוא לרצח הזה פשע, זה פשע לטובת האנושות. בשבילך, פראנז'פאן... בשבילכם, פרסיל... ז'וז'ו... בוב... רובר... בשביל כולם
- אירמה: מה אתה אומר לי, שלומפ? תירגע על המקום!
- נסטור: הייתי חייב לעשות את זה. הייתי חייב. (מתקרב לאירמה) אמרתי לך – לא? – שהאבה שלך חשובה לי יותר מכל אוסקר?
- אירמה: אתה הרגת אותו! שלומפ!
- נסטור (לאט): אני הרגתי את מסיה אוסקר. (משרוקית משטרה. נכנס האינספקטור. המקום מסתירים את נסטור מאחורי הבר)
- אינספקטור: לא לזוז! כולם להישאר במקום! הו! איפה הם? שלומפר, אני יודע שאתה כאן!
- (נסטור מתרומם מאחורי הבר, אך המקום מורידים אותו חזרה)
- אינספקטור: נסטור-לה-שלומפר, אני יודע שאתה כאן!
- (נסטור מופיע מאחורי הבר. מתקרב לאינספקטור)
- אינספקטור: אהה! אתה נסטור, המכונה לה-שלומפר?
- נסטור: זה אני.
- אינספקטור: בשם החוק אני עוצר אותך על הרצח של מסיה אוסקר!
- נסטור: רגע... אבל זה היה בדיחה... אני יכול להסביר... הכל... זה הכל היה בדיחה...
- אינספקטור: אוקה, אתם... לאסור את כולם בתור משתפי פעולה לפני, אחרי, ותוך כדי ביצוע הפשע.
- נסטור: הכל היה בדיחה!
- אינספקטור: הרבה צחקנו.

רוברטו: אלה-פליק!

אינספקטר: (קורא לפוליט לעזרה) פוליט! (פוליט מופיע בריצה)

(קרב של הכל בכל. בסופו כולם מעולפים מלבד פוליט. בוב מסתכל במתרחש באדישות)

אירמה (עוברת מעל הגופות המעולפות, נעל אחת בידה): אה-די-דון! (עוברת את פוליט, שזה עתה

התרומם, מכה אותו בנעלה על ראשו. פוליט מתמוטט.)

תמונה חמש-עשרה

בית משפט

(המשתתפים קמים חבולים מהמכות ומסתדרים במקומותיהם למשפט)

בוב: הקהל במשפט של נסטור היה מאד שיק. על מנת לתת לכם מושג מה התרחש שם, אני אצטרך לשחק את תפקיד השופט. (שם על עצמו פאה של שופט) אני מצטער שהשופט לא יכול היה להגיע הנה באופן אישי – אבל בשבוע שעבר ארעה לו תקרית מצערת: הוא נשפט לחמש שנים על שוחד. המושבעים באותו יום היו פוליט, האינספקטר, אתם קהל נכבד, (פונה לתזמורת) וכמה מוזיקנטים. אפשר, דרך אגב, בהזדמנות הזאת, קצת מחיאות כפיים לתזמורת? (כולם מוחאים כפיים) ועל מנת לאזן את משקלות הצדק, תקעו שם גם איש ישר אחד. ומחמת צמצומים... בתיאטרון, פרסיל- אתה תשחק את האיש הישר. (הוא מגיע אל כס השופט)

רובר: אכלת אותה, פרסיל.

פרסיל: אנחנו נתחשבן מאחורי הקלעים.

(מתחילה מהומה.)

בוב (מכה בפטיש שלוש פעמים): סילאנס! זה לא תיאטרון פה! (מרים את משקפיו ופונה לקהל) האמת, זה כן. רק שפה הכרטיסים חינם, לכוכב לא משלמים, וכמה שהמחזה יותר עצוב הקהל יותר שמח.

נסטור (קם): אני חף מפשע! (רעם צחוק בקהל המשפט)

בוב: שמענו!

נסטור: אני חף מפשע! (צחוק רם בקהל)

בוב: גם אמא שלי! (הולם בפטיש) סילאנס! קטיגור, קדימה! (שתיקה) גם קטיגור אין...

רובר, אין ברירה, אתה תהיה הקטיגור שלנו הערב. ופראנז'יפאן – הסניגור. צורה למשפט הזה...

ז'וז'ו: ואני מה?

בוב: אתה תנסה להישאר מה שאתה, ז'וז'ו. (מבזיק במוחו רעיון) עוזר שופט. בהצלחה. נסטור (לסניגור): אני רוצה להתוודות על כל האמת.

סניגור (לראשונה מדבר רהוט): ומה תגיד להם? ש-ש-ש-שלא יכולת להרוג את מסיה אוסקר כי אתה מסיה אוסקר, רק שלא היית באמת מסיה אוסקר, היית מק, רק שלא היית באמת מק, עבדת בשטיפת רצפה כל לילה בשביל להרויח 500 פראנק שתוכל לשלם על מזמוזים עם הבחורה שלך שיכולת למזמז אותה בחינם רק שהיית יותר מדי עייף מהעבודה שהכניסה לך את הכסף שנתת לאוסקר בשביל שהוא ייתן אותו לאירמה בשביל שהיא תיתן אותו לך? אם תנסה למכור את הסלט הזה לבית-המשפט אז אפילו אני אני בתור סניגור שלך אתחיל לגמ-גמ-גמ-גם.

בוב: קטיגור, בבקשה.

קטיגור (רובר קם): מאדאם אירמה-לה-דוס, האם את אוהבת את האיש הזה? (מצבע על נסטור)

אירמה (קמה): אני אהבתי אותו, כן, אבל הוא בגד בי. פראנז'יפאן: הת-הת-הת-

בוב: ...נגדות! נדחית! (לקטיגור) תדפוק קצת קצב, כבודו, צריך עוד לאכול צהריים. נסטור (קם): מסיה-לה-שופט – אני מבקש להתוודות. (מהומה בקהל) מסיה אוסקר זה אני! (מהומה גדולה. אירמה קמה)

בוב: סילאנס!

אירמה: שלומפ!

בוב (מכה בפטיש): סילאנס! אתה אומר שאתה מסיה אוסקר?

נסטור: כן. זה אני.

בוב: זה רציני. אם אתה אומר שאתה מסיה אוסקר, אז נסטור-לה-שלומפ הרג את האיש הלא-נכון.

נסטור: לא נכון, לא הרגתי את האיש הלא-נכון.

בוב: נכון. לא אתה הרגת. נסטור-לה-שלומפ הרג.

נסטור: אבל אני נסטור-לה-שלומפ.

- בוב: ואתה אומר שלא הרגת את האיש הלא-נכון?
נסטור: נכון.
- בוב: אם כך הרגת את מסיה אוסקר, נכון?
נסטור: אני לא הרגתי אף אחד!
סניגור: הת... הת... הת...
בוב: נגדות נדחית!
- אירמה: שלומפ! אל תסתבך בשקרים! (רחש בקהל בית המשפט)
(הקטיגור מחזיק בה חזק. הסניגור אוחז בנסטור. הם ניצבים זה מול זה)
בוב (הולם בפטישו): סילאנס! (לקטיגור) הלאה, תקתק!
(אירמה מובלת לכסאה.)
- קטיגור: רבותי המושבעים, אל תניחו לתחינות הנואשות של הפושע להוליך אתכם שולל! זכרו את משפט דרייפוס!
- ז'וז': בדיוק! אני מזכיר לכם את ז'אק... ז'אק... ז'אק...
בוב: הו זה פאק איז ז'אק?
ז'וז': ז'אקוז.
- בוב: עוד לא צהריים כבר מתפנקים? ז'אקוז! מסאז! זה בית משפט, לא מכון ליווי!
ז'וז' "ז'אקוז" של זולה.
פוליט: מי זונה?
אינספקטר: אמיל זולא.
קטיגור: א-מי?
סניגור: אמיל!
קטיגור: זולא?
סניגור: זה לא!
בוב: קראתי את זה רק אתמול!
פרסיל: זה טוב?
בוב: זה זול. (לשניהם) זולה!
נסטור: רבותי, אתם עושים צחוק מהחוק נעשה פה עוול! עוול חמור!

ז'וז'ו: (שר) הוא זכאי! ... הוא זכאי! ...

בוב: (לז'וז'ו) תצא בחוץ!

נסטור: אני מבקש להזכיר לבית המשפט בתור תקדים את תעלומת הקברן הפוזל.

בוב: בית המשפט מבקש להזכיר לנאשם בתור תקדים את התיק של האקורדיוניסט הגידם.

נסטור: זה לא רלוונטי!

בוב: אתה לא רלוונתה! (הולם בפטישו) סילאנס!

קטיגור (מוציא תיק מהוה ומציב אותו כמוצג): יתר על כן, יש לי פה הוכחה חד-משמעית שהתיק אשר נמצא בקרקעית הנהר היה תיקו של מסיה אוסקר!

(סנסציה באולם. ז'וז'ו- עוזר השופט פותח את התיק, מוציא שטרות ומנפנף בהם) בתוך התיק – אלף פראנק! (תגובה כללית. הוא מצביע על נסטור) הנאשם רצח את מסיה אוסקר בהתקף של קנאה... מקרה קלאסי של פשע על רקע רומנטי!

אינספקטר: מבריק.

פוליט: בה!

קטיגור; איי רסט מיי קייס.

נסטור: תרשו לי, רבותי, אי אפשר להרשיע מישהו על סמך הוכחה כל כך קלושה – אלף פראנק... אבקש את רשותך להציג לפני בית המשפט הוכחה חדשה.

קטיגור: התנגדות!

בוב: התקבלה!

נסטור (מוציא מכיסו פנקס): שימו לב. בפנקס הזה – הפנקס האישי שלי - (מראה אותו למושבעים ולמקיים) תמצאו את המספרים הסידוריים של השטרות שבתיק. השוו בבקשה את המספרים שכאן... (מניח את הפנקס על הטס המוחזק בידי השרת) עם אלו שעל השטרות המוצגים כרגע לפני בית המשפט... (ז'וז'ו מתקרב לאיש הישר-פרסיל, מושיט לו את הטס. האיש הישר נוטל שטר, מכניסו לכיסו, מעביר את הטס לאינספקטר הנוטל שטר ומעביר את הטס לאיש הבא, וכך עוברים השטרות בין כולם. כל אחד נוטל שטר וטומן אותו בכיס, וזה כולל את השופט כמובן) ... ותמצאו הוכחה ניצחת

שהשטרות היו שייכים לי, שמסיה אוסקר לא היה קיים, ויתר על כן... יתר על

כן... שהשטרות –

(בינתיים נשלם העסק)

בוב: שטרות?... איזה שטרות?

נסטור (פונה באימה לעבר המושבעים ובוב): אבל הם היו אצלכם ביד... הרגע... העברתם אותם מאחד לשני...

בוב: על מה הוא מדבר? הבחור מטורף. אני לא ראיתי שטרות, אתה ראית?

ז'וז'ו (לסניגור): אתה?

סניגור (לקטיגור): אתה?

קטיגור (לאינספקטר): אתה?

אינספקטר (לפוליט): אתה?

אינספקטר (לפוליט): לא.

פוליט (לקטיגור): בה.

קטיגור (לסניגור): באופן קטיגורי לא.

סניגור (לקטיגור): באופן סניגורי לא.

ז'וז'ו: לה.

פוליט: בה.

בוב: זה נראה לך כמו שטר? (אוחז בפנקס)

נסטור (מיואש, שקט): לא. (מתיישב)

בוב (הולם בפטישו): נסטור-לה-שלומפר, הנאשם... (מסמן לו לקום) בית המשפט מצא אותך

אשם ברצח של מסיה אוסקר! אנו גוזרים עליך שתוגלה לאי השדים, להעביר

שם את חיידך עד לקיצם הטבעי בעבודות פרך באשמת רצח בכוונה תחילה!

נסטור: אי השדים...

בוב: באשר לשותפידך... (המקום קופצים) אני פוטר אותם בזולא, אה- בזול עם עשר

שנות עבודת פרך. (המקום מביטים זה בזה ואז מרימים באיום את כסאותיהם, בצרחות

וגידופים כלפי השופט. מהומה כללית. בוב הולם בפטיש וצורח) סילאנס! (ואז משליך

את הפטיש, בורח, כשהמקום אחריו) הישיבה ננעלה!

(כולם יוצאים. נשארים רק נסטור ואירמה)

- אירמה: זה נכון, נסטור?
 נסטור: אני חף מפשע, דוס.
 אירמה: באמת עשית את זה מרוב שאתה אוהב אותי?
 נסטור: אני חף מפשע! אבל אם מישוהו היה מעיז להתקרב אלייך הייתי הורג אותו!

שיר

- אירמה: אדיה.
 נסטור: אמור.
 שניהם: אדיה.
 אירמה: אני לבכות לא יכולה.
 נסטור: בלי אף דמעה -
 אירמה: וקר בלב -
 שניהם: הלב שותת, שקט.
 אירמה: מת.
 נסטור: מת.
 שניהם: מת.

זה די חמור

סה לאמור

על כל גשר קולינקור.

זה די חמור

סה לאמור

על כל גשר קולינקור.

(נסטור יוצא לאט. אירמה נותרת לבדה. חושך איטי)

תמונה שש-עשרה

אי השדים

(נסטור בבגד אסירים נמצא מאחורי סורגים)

סוהר א': (קולו נשמע מאחורי הקלעים) או.קיי, חולירות! ברוכים הבאים לאי השדים.

שיר: מתוך כלוב ברזל

נסטור: בפריז יש רובע

מטונף, אפל,

הוא נראה גן-עדן

מתוך כלוב ברזל.

השכן צועק שם,

ילד מקלל,

זה נשמע כמו נבל

מתוך כלוב ברזל.

(המקום מופיעים ברקע בבגדי אסירים)

נערה הולכת שם ברחוב הקר,

היא העניקה לי ימים של אושר מר.

את חיי אתן כדי להיות איתה,

ולאהוב אותה, לראות, לחיות איתה.

היא מלכת פריז, היא

קיסרית תבל,

אך לבך גווע

בתוך כלוב ברזל.

היא מלכת פריז, היא

קיסרית תבל

אך לבך גווע

בתוך כלוב ברזל.

(המקם ונסטור שורקים את הפזמון, האורות כבים לאט)

תמונה שבע-עשרה

הרחוב מחוץ לביתה של אירמה

בוב: ; נסטור מסכן! מכלוב ברזל פאריז באמת יכולה להיראות כמו המקום הכי נפלא

בעולם. אבל כשאתה יושב כמוני בפריז, בבר, וכל הקליינטים שלך משתזפים

על אי השדים, פאריז נראית עליזה בערך כמו נשף השוטרים השנתי. (פונה אל

אירמה העומדת במרפסת) מאדאם אירמה! בון סואר, מאדאם אירמה!

(הוא מסתובב ומבחין בפוליט המגיח מאחורי הבית ובידו זר פרחים. בעוד בוב פונה לצאת

נכנס האנספקטר. האנספקטר מרים קלות את כובעו. בוב יוצא. האנספקטר עומד מתחת

לחלון, פוליט לרגלי מדרגות המלון בצד השני של הבמה.)

פוליט והאנספקטר: מאדאם אירמה! (אירמה יוצאת מהבית) בון סואר, מאדאם אירמה!

אירמה: בון סואר.

פוליט (מגיש לה את הפרחים שהחביא מאחורי גבו): בון סואר. שי צנוע, אות לכבוד...

אינספקטר: ...ולהוקרה העמוקה שלנו.

אירמה (לוקחת את הפרחים): מרסי.

אינספקטר: אנחנו ידידים שלך, אירמה.

פוליט: ידידים קרובים! ... וחוזך מזה, יש לנו חדשות טובות.

אירמה: חדשות טובות?

אינספקטר: כן.

אירמה: מנסטור?

פוליט: נסטור... אין יותר נסטור! יש רק פוליט! לעבודה! את חוזרת לעבודה!

(פוליט דוחף את אירמה לעבר המלון, שם בפתח מחכה כבר קליינט. הקליינט משלם לפוליט ונכנס למלון עם אירמה. מוסיקה. פוליט נותן חלק מהכסף לאינספקטר והם יוצאים. לאחר כמה זמן אירמה יוצאת, מתיישבת על המדרגות)

שיר: אירמה-לה-דוס

אירמה: למה לי לחיות עוד? שום דבר כבר לא חשוב.

**למה כל כך מר לי, ושחור לי, ועצוב?
איך פתאום פריז כולה לבשה מין מסכה,
למה היא לועגת כשאני כאן רק בוכה?...**

העיר הזאת שיקרה,

היא בת-שטן שחורה.

כל דלת נסגרה.

אירמה לה דוס – בוכה.

אור ניאון צהבהב.

קליינט שבא לשכב.

שתק, דפק, עזב.

אירמה לה דוס – נגמר.

רק רוצה לשכוח, לא רוצה שום זכרונות.

לא רוצה לראות ברחובות שום חתונות,

לא, גם לא רוצה להתפלל בכנסייה.

אין לי שום תקווה, כי התקוות זה אשליה.

רק הוא נשאר בלב,

רק הוא מול כל כאב,

אליו הגוף רעב –
אירמה לה דוס, טפשה.

אירמה: אם רק איזה נס יחזיר אותו בשר ודם
אז אני ארוץ לכנסיה של נוטר-דם.
אם אני ישמע אפילו הד רחוק מאד –
קולו של נסטור: אירמה – אירמה – אירמה!
אירמה: כל שאנס-אליזה יפרח וכל פאריז תרקוד.

יעופו זיקוקים,
פקקים מבקבוקים,
וכל אחד יסכים -
אירמה-לה-דוס - חזרה.

דגלים בכיכרות,
ואלף תזמורות,
ואז תוכלו לראות –
אירמה-לה-דוס – חזרה.

(ריקוד, עם כל הגברים חוץ מנסטור- בוב, המקים, פוליט והאינספקטר. זרי פרחים,
קרוסלה, לונה פארק)

תהיה פה הילולה
יהיה פה או-לה-לה,
ואז תראו - וואלה:
אירמה-לה-דוס – שמחה.

נרקוד במעגל,
נקרע את כל פיגאל,

ומי יזכור בכלל
אירמה-לה-דוס בוכה...

גברים: שוטר, קיבלת פטור,
שופט, חפש מסתור,
כי כשיחזור נסטור
אירמה-לה-דוס תשיר.

אירמה: שוטר, לך תתפטר,
שופט, לך תסתתר,
כי כשנסטור חוזר
אירמה-לה-דוס תשיר.

אוקייאנוס אלכוהול
יטביע את הכל,
ואז אשמע בת-קול -

גברים: אירמה-לה - אירמה-לה - אירמה-לה - אירמה-לה -

אירמה: אירמה-לה-דוס

אירמה-לה-דוס

שלך

שלך

שלך

(חושך)

תמונה שמונה-עשרה

אי השדים

(המקום ונסטור צועדים כשסוהר ב' מנצח בתרגילי סדר)

סוהר ב': קדימה, שמאל - ימין - שמאל - ימין - שמאל. על הידיים רד!

(המקום יורדים על ברכיהם, נסטור נופל על בטנו ונותר כך) על הרגליים קום! (המקום קמים) על הידיים רד! (המקום יורדים) אתם בציר טרי! אני יעשה ממכם יין עתיק עתיק! על הרגליים קום! (רואה שנסטור לא מציית בעוד האחרים קמים, כושלים) נסטור!

נסטור: כן, מסיה!

סוהר ב': אתה לא נראה לי נהנה מהתירגולת?

נסטור (נאנק): לא!

סוהר ב': טוב מאד!

נסטור: זה החום הזה, מסיה, אני לא יכול יותר!

סוהר ב': אין לא יכול, יש לא רוצה! (מרים אותו על רגליו) ימינה פנה. קדימה, צעד.

שמאל – ימין – שמאל – ימין – שמאל – ימין – שמאל! ז'וז'ו, בוא הנה. האשה של המפקד מוטטה במיטה עוד אסיר. לך, טפל בה- סייח צעיר! (ז'וז'ו רץ החוצה. סוהר ב' יוצא)

פראנז'יפאן: יש לו מזל זה!

רובר: יצא לנופש!

סוהר ב' (מבחוץ): שקט!

נסטור (נואק): אירמה!

מקים: ססט!

נסטור: אירמה!

סוהר ב' (מבחוץ): שקט!

נסטור: היא מטמט –

ת מהממ –

ת במיטה

היא ממיתה...

פראנז'יפאן: יש לו ה-ה-הזיות.

רובר: היא לא כתבה לו.

פרסיל: אף מילה מאז שנסענו.

פראנז'יפאן: תשכח אותה!

רובר: שמעת את זה, נסטור? תשכח אותה!

(סוהר א' נכנס עם מכתב ומגיש לנסטור)

סוהר א': נסטור – בשבילך!

נסטור: (המקים מנסים להציץ במכתב) מה – מה אתם מסתכלים? (נסטור קורא): "נסטור יקר: בטח תהיה לך הפתעה לשמוע ממני. אני מרגישה שזה יהיה הוגן לספר לך על משהו חשוב בחיים שלי. עד החג-המולד אתה תהיה האבא של התינוק שלי." (הוא מרים את עיניו, חוזר למכתב) "אני ניסיתי לשכוח אותך. אבל עכשיו אני רק רוצה לשכוח את היום העצוב שנפרדנו אחד מהשני..."

קולה של אירמה: (שרה) אתה רחוק נורא.

כאן גשם, סערה.

דרישת שלום קצרה.

אירמה-לה-דוס... שלך.

נסטור: אנחנו מסתלקים!

מקים: מה-זה?

נסטור: הלילה!

פרסיל: זה אי. מה שיש פה זה ים.

פראנז'יפאן: מה שאין פה זה ת... ת... תחבורה.

רובר: הגעת – נתקעת!

פראנז'יפאן: זה אימפובייליטה!

נסטור: אנחנו מסתלקים הלילה.

פרסיל: מה בוער?

פראנז'יפאן: הת-הת-הת –

נסטור: נגדות?

פראנז'יפאן: התחלתי להשתזף.

פרסיל: גם אני.

נסטור: אני רוצה להיות בבית לפני חג המולד.

המקים: הה! הה! חג המולד!

נסטור: עניינים אישיים.

מקים: הה! הה! עניינים אישיים!

(מופיע אסיר זקן)

- נסטור: הי, פופו-לה-חטיאר?
 אסיר זקן (בוב): אה?
- נסטור: ניסית כבר לצאת מכאן?
 בוב: אה, כן.
- נסטור: ומה קרה?
 בוב: אני עוד עובד על זה.
- פרסיל: וכמה זמן אתה עוד עובד על זה?
 בוב: שישים ואחד שנה.
- מקים: זה הכל?...
 (ז'וז'ו נכנס עם בקבוקי יין)
- נסטור: ז'וז'ו – היין הזה – אפשר לקבל קצת?
 ז'וז'ו: לא, נסטור. אני בשביל היין הזה הזעתי כמו חמור.
- נסטור: בחייך, ז'וז'ו.
 ז'וז'ו: לא. האשה של המפקד נתנה לי את זה בתור פרס על הביצוע.
- נסטור: עזוב. (קורא לשומרים) שומרים!
 ז'וז'ו: מה אתה עושה? משטרה!
- (נסטור והמקים מקיפים את ז'וז'ו. נסטור חוטף מידיו את היין. שני הסוהרים נכנסים)
 סוהר א' (שואג): מה-זה-פה-הולך-מה?
 נסטור: פארטי טיים! (המקים ונסטור משקים את הסוהרים)

שיר: המקום בשבילך זה פריז

פראנז'יפאן: ח-ח-חזרת לעיר,

פ-פ-פגשת חבר

ז'וז'ו: הוא תיכף מסגיר

אותך לשוטר.

פראנז'יפאן: ב-ב-באוזן שלך

תלחש האשה

"ח-ח-חיכיתי לך".

רובר: זונה בלי בושה!

מקים: אם תרצה לצאת מכאן

נסטור: לשתות!

מקים: המקום בשבילך זה פריז, פריז,

שמה יש מריחואן

ויש כתובת קבועה אם חטפת קריז,

יש מיטה לכל עיף

עם שלושים שותפים, כל אחד עליז

ז'וז'ו: כשבלש או פליק רודף

מקים: המקום בשבילך זה פריז, פריז.

)))נסטור: פגשת תייר,

"פליז נו" ו"פליז יס",

תגיד לו "ישר"

רובר: בינתיים כייס.

ז'וז'ו: תיקח אל האיי-

פל גברת יפה,

תגיד לה "ביי ביי"

רובר: ותן לה דחיפה.

מקים: אם אתה קצת בוהמיין

המקום בשבילך זה פריז, פריז,

האוויר שם מצויין,

יש לו ריח של גריז, אני לא מפריז,

ותמצא שם גם רומן -

בית חם ואוהב או זיון זריז,

אם אתה אמן חרמן
המקום בשבילך זה פריז, פריז, פריז.)))

פראנז'יפאן: אתה מטייל
מה זה- מאושר,
עוצר, מתפעל,
רובר: שם בוקס לקלושאר.

נסטור: בגן טיולרי
מתחת לברוש
שוכב לו אנרי -
רובר: חתכו לו ת'ראש.

מקים: אם אתה מין דון ז'ואן
(תוך כדי השיר הסוהרים משתכרים, חוטפים מכות מהמקים פה ושם ונרדמים).

מקים: המקום בשבילך זה פארי, פארי,
תבלה עם מריאן
ברנדט וקוזט ומארי - שרי! -
קצת מרגוע עם מארגו,
אבל לא כולם יחד, עכשיו תורי!
כל אחת בריז'יט בארדו
ותמצא אותן רק בפארי, פארי.

(הסוהרים נוחרים. פראנז'יפאן הוא היחידי שמבחין בסוהרים הישנים)

פראנז'יפאן: לזוז מ-מ-מ-מ-מ-

מקים: מה?

פראנז'יפאן: מהר! מי-מי-מי-מי-מי-

מקים: מי?

פראנז'יפאן: מיד!!!

תמונה תשע-עשרה

הרפסודה

(בחושך נשמעות יריות תת-מקלעים. שריקות, נביחות כלבים, נראים אורות זרקורי חיפוש. כשעולה האור מתגלים נסטור והמקים על הרפסודה, חותרים בידיים. הנביחות והשריקות דועכות)
 נסטור: קדימה, מקים – לחתור, לחתור. פנים – חוץ – פנים – חוץ... פנים... חוץ...

שיר: החופש על הים

נסטור: תפוש משוט, חתור, חתור,
 מבית סוהר אל הדרור,
 כולם: אל האופק הרחוק
 באוקיינוס העמוק.

כמו כריסטוף קולומב
 נשוט בשלום
 פליטים של העולם,
 עם כל הרוחות,
 על מי מנוחות,
 בחופש על הים.

פראנז'יפאן: איך נתפוש שינה טובה?
 פרסיל: אין מלון פה בסביבה.
 רובר: בת הים עולה עכשיו!
 ז'וז'ו: תן לה בראש ותן בזנב.

נסטור: יש למישהו מפה?
 רובר: הנה! (מוציא מפה שהיתה תחובה במכנסיו ומושיט לנסטור)
 ז'וז'ו: יכול להיות פה זה האמזונס.

- רובר: מפה הגיעו הנקבות האלה – העם-הזונות.
 פראנז'יפאן: יכול להיות פה זה אפ-אפ-אפריקה!
 פרסיל: יש לי קרובים פה! (מנפנף לחוף) היי... ז'מבו!
 רובר: משפחת שימפנז? הבן-דוד מאירופה!
 ז'וז'ו: באיזה אוקיינוס זה צרפת?
 נסטור (מצביע על המפה): האטלנטי – למעלה וקצת ימינה.
 רובר: ואם המפה לא מתורגמת לעברית?
 פראנז'יפאן: פא-פא-פארלוו עברית?
 פרסיל: ומה אנחנו מדברים, צרפתית?
 רובר: בלי מצפן ובלי נווט
 ז'וז'ו: איך נגיע לצרפת?...
 נסטור: הנה מרטיניק –
 כולם: אח שיט
 זאת כבר פעם חמישית.
- כמו כריסטוף קולומב
 מקיא כל היום
 וחולם על טרמפ עם משאית...
 (הרפסודה הופכת למשאית)
 רובר: הלו, משאית!
 ז'וז'ו: ואני איפה?
 נסטור: בבאגאז'!
 נסטור: תן כבר גז, מהר, דביל,
 כולם: סע, כבר, סע, אוטומוביל...
 (בוב מופיע)
 בוב: ויוצאים לדרך... השלטים – לפריז: עוד 327 קילומטר... 292... 241...
 הפסקת סיגרטה. אתה יוצא מהאוטו, מריח את האויר השליו של הלילה, את
 השדות של צרפת, העצים.

נסטור: הירח שט ושט
כולם: בשמיים של צרפת.
ז'וז'ו: קצת נתקעתי בבאגאז'...
כולם: נחפש לך גאראז'.

הלילה ירד
 על האוטוסטרד,
 המון קילומטראז'...

בוב: המון... והלאה! 192... 111... 57... 23... שחר בפרבר... אפור וקר... אבל מוכר. רוכבי אופניים שקמו מוקדם... ריח הלחם, ניחוח באגט... או-טו-טו...

רובר: ששש! אני מריח משהו!

ז'וז'ו: ריח של קפה עולה!

כולם: אולה!

נסטור: שום!

רובר: גולואז!

פרסיל: קממבר!

בוב: שבע קילומטר... חמש... שתיים... אפס. (יוצא. נשמע צלצול פעמון)

פראנז'יפאן: מיש-מיש-מיש-מיש-מיש-

כולם: מישמיש?

פראנז'יפאן: מישמיש?! מישטרה!

נסטור: להוריד ת'ראש! (כולם מתכופפים. נכנס כומר על אופניים. מצלצל בפעמון)

רובר (זוקף ראש בחשש): פרדון, פאדרה... איזה נהר זה?

(הכומר עוצר את אופניו.)

כומר (בוב): זה הסן, בן.

בוב: (לקהל) זה הבית. פאריז. אתה תבכה כמו ילד ואפילו לא תתבייש.

(הוא מסיר את גלימת הכומר. המקום ונסטור מגלים שזהו בוב. כולם מתחבקים עם כולם)

נסטור והמקום: כן סוף סוף הלב ממריא

כן, הגענו סוף סוף לפארי, פארי,

קממבר, ז'אמבו וברי
 ובאגט חם טרי בבולנז'רי,
 בחורות חפשי חדשי
 כל אחת עסיסית מתוקה כמו פרי,
 אם תרצה בידור אישי
 המקום בשבילך
 זה פארי, פארי!

נסטור: בוב, מה נשמע? מה שלום דוס?
 (נשמעת משרוקית משטרה. המקים ונסטור בורחים. נכנסים האינספקטר ופוליט)
 בוב: אה, בונז'ור, מסייה-לה-אינספקטר. (הוא יוצא)
 אינספקטר: בוב-ז'ור... אה, בון-ז'ור בוב.

תמונה עשרים

רחוב בפריז

(אירמה מופיעה. היא בהריון)

אירמה: אה, בון-ז'ור, מסייה-לה-אינספקטר!
 אינספקטר: בון-ז'ור, מאדאם אירמה!
 אירמה: נחמד לראות את שתיכם בריאים ושמחים.
 אינספקטר (לפוליט): מה אמרתי לך?
 פוליט: בראבו מאדאם אירמה.
 אינספקטר: נחמד לראות שהצבע חזר ללחיים-שושנים שלך.
 פוליט: את נראית שמחה – בה...בה...
 אירמה: אני שמחה. כשהתעוררתי הבוקר, הכל נראה לי נפלא.
 פוליט (לאינספקטר): היא שמחה מהתינוק. אבל מה יהיה אחרי זה?
 אינספקטר: היא תשמח כשהיא תתחיל להיניק.
 פוליט: ואנחנו נשמח לינוק.
 אינספקטר: אתה תינוק. (מרים קלות את כובעו. לאירמה) יום טוב, מאדאם אירמה. (פוליט
 והאינספקטר יוצאים)

אירמה (מביטה אחריהם): יום טוב... יום טוב...

אירמה שרה לעצמה קטע מהשיר: שפת אהבה

דווקא היום ברור נורא

שזה גורל, שאין ברירה,

זה כתוב בשמיים

בשפה של רק שניים...

(נסטור נכנס עטור זקן. הוא ניגש מאחורי אירמה ומסתיר את עיניה.)

בלי אותיות, בלי הטיות,

אבל הכל יכול להיות...

(מפסיקה לשיר, מגלה אותו.)

מסיה אוסקר!

נסטור (נבעת, לופת את זקנו): מרד!

אירמה: אתה חי! איזה טריק מלוכלך זה – להגיד שנרצחת ולתת לנסטור לשבת באי השדים על משהו שהוא לא עשה! אתה מפלצת! בגללך אני לא יראה יותר את

נסטור אף פעם!

נסטור (לאחר שניסה להשחיל מילה, מדבר בקולו של אוסקר): את היית רוצה לראות אותו?

אירמה: בטח רוצה! אני אוהבת אותו! (יוצאת)

(נסטור מתעשת, צועד במהירות לעבר תחנת המשטרה)

*****

*****

תמונה עשרים-ואחת

תחנת המשטרה

(שלט: משטרה. האינספקטר יושב וקורא עתון)

נסטור: אני דורש לראות את האינספקטר!

אינספקטר: אלור, אלור – מה יש, מה יש?

נסטור: אתה לא מזהה אותי?
 אינספקטר (קם): רק שניה! ... איפה ראיתי אותך כבר...? אה! מלון קוויקי! האיש עם הזקן!
 נסטור: אבסולוטמו! קוראים לי מסיה אוסקר.
 אינספקטר: זה בלתי אפשרי. אמפויסבלה.
 נסטור: פורקואה?
 אינספקטר: אני הייתי במשפט של הרוצח שלך!
 נסטור: אבל אני אומר לך שהרוצח שלי לא רצח אותי! תביט, זה אני!

שיר: אך

אינספקטר: אתה נראה ממש לא פגר

אך

יש דוקומנט:

שנה אתה כבר מת.

אולי זה עפס לא בסדר

אך

התיק נסגר,

המחסל הוסגר.

נסטור: מספיק להתבדח כבר!

אינספקטר: אתה זה לא מסיה אוסקר.

אל תנסה, אל תיתמם.

נסטור: אבל אני חי ונושם.

אינספקטר: זאת בעיה.

נסטור: אבל אסור –

אינספקטר: אתה גווייה.

נסטור: ממש אבסורד!

אינספקטר: אוסקר הוא ז"ל.

נסטור: תביט אולי!

אינספקטר: חבל – אבל!

נסטור: תביט עלי!

אינספקטר: אני מבין את הדילמה

אך

יש הוכחה.

נקטפת באבך.

פרדון, סליחה,

שלום לעפרך.

נסטור: אני – פה! – חי!

אינספקטר: אתה לא חי!

שניהם: אתה / אני

לא / כן

חי!

(נכנס מפקח-מס עם פנקס)

מפקח-מס: אה, מסיה אוסקר, מסרו לי שאתה כאן! אתה חייב לנו שלושים-ושמונה-אלף

מאתיים-שישים-ושלושה פרנק ושישים וחמישה סנטים ב ל ב ד!

נסטור: על מה?

מפקח-מס: מס הכנסה בתור שוטף רצפה עם תקרת מס נמוכה!

נסטור: אני לא משלם!

אינספקטר: הוא לא יכול לשלם – הוא מת!

נסטור: זהו! – שלא!!!

מפקח-מס: הוא בהחלט יכול לשלם – הוא חי!

אינספקטר: הוא לא חי!

מפקח-מס: הוא כן חי!

אינספקטר: לא!

מפקח-מס: כן!

אינספקטר ומפקח-מס: חכה פה! (יוצאים משני הצדדים)

נסטור: כל רגע אני עוד יותר שפוט
של
המסכה.
תסבוכת מסריחה!...
נגיד שנפרק ת'שותפות –
אז
על מי יותר
קשה לה לוותר?
נגיד שבא לה במקביל
על שנינו יחד – זה מבהיל...
אני בלילה, הוא ביום,
זה לא חיים, זה גיהנום!
והתינוק עוד בעיה:
אז כבר נהיה רביעיה.
ברור שהתינוק שלה,
אך מי האבא? שאלה.

(מפקח המס חוזר מימין. האינספקטר חוזר משמאל)

מפקח-מס: אה, מסיה-לה-אינספקטר, יש לי פה בן-אדם שיוכיח שמסיה אוסקר חי! מסיה
בונייה!

קולו של בונייה: אה, מסיה אוסקר!

נסטור: מסיה בונייה!... הבוס מהבלטות!

קולו של בונייה: איפה היית?

נסטור: מסתובבים, אתה יודע... (הסתובבתי קצת...)

קולו של בונייה: מאז שעזבת הרצפה בירידה. אם אתה חוזר לעבודה, אני ממנה אותך

לבל'בית של הבלטות, בלטה-בית!

נסטור: בלטה-בית! זה לא מוכיח שאני חי?

אינספקטר: יפה, הנה פה בן-אדם שיוכיח שאתה מת קליני!

(מפקח המס מוריד את הכובע והופך לפוליט)

פוליט, מי זה האיש הזה?

פוליט: מסיה אוסקר ז"ל. (דאבל-טייק) אבל הוא מת!

נסטור: למה שלא נעמיד את זה להצבעה?

אינספקטר: אבל זה תיקו!

נסטור: ואם יוטל איזה וטו? נטו? (מנפנף שטר מתחת לאפו של האינספקטר)

אינספקטר (מסתיר את עיניו בידיו): שוחד?!

(פוליט הופך שוב למפקח המס. מושך את האינספקטר לצד)

מפקח מס: זה די קוריץ ומשגע,

אך

איזה אסון,

צריך לשמור פאסון.

אינספקטר: החוק הוא חוק, אני יודע

אך

כשיש קומבין

לא יעזור בית דין.

מפקח מס ואינספקטר: אם לא תציע קצת יותר

אז אין בכלל מה לדבר.

נסטור: לחיות זה עסק די יקר!

מפקח ואינספקטר: אז שימות מסיה אוסקר.

נסטור: אלפיים קש.

מפקח ואינספקטר: תלך, תלך!

נסטור: זה מה שיש.

מפקח ואינספקטר: אל תלכלך!

נסטור: ארבת'לפים

מפקח ואינספקטר: עוד קר, עוד קר.

נסטור: אז שש סופי.

מפקח ואינספקטר: תבוא מחר.

אינספקטר: אני מודה שהתקדמנו,

אך

עשיריה

תפתור ת'בעיה.

נסטור (מחזיק את השטרות האחרונים מאחורי גבו): אתם עושקים –

אוקה, אני מסכים.

עשיריה!

מפקח ואינספקטר: קום לתחיה.

נסטור: אז אני חי?

מפקח ואינספקטר: הוא חי, הוא חי!

נסטור: אני פה –

מפקח-מס: אתה לא חי.

עוד אלף פראנק.

נסטור: אני לא באנק!

מפקח-מס: מסיה, יש מס,

אם לא יש קנס.

נסטור (הופך את כיסיו): אין לי!

בוב (מופיע ומושיט לו שטר): שלום חבר, שלום.

(נסטור מושיט את השטר למפקח-המס)

מפקח-מס: נישום, תנשום!

נסטור: אני נושם!

מפקח ואינספקטר: ברוך השם!

נסטור: אני שוב חי!

מפקח ואינספקטר: ודאי! ודאי!

נסטור: תודה ו-ביי! (נסטור יוצא בריצה)

מפקח ואינספקטר: הוא חי, הוא חי!

תמונה עשרים-ושתיים

רחוב

בוב: אלור, מסיה אוסקר חי . אבל מה עם
 נסטור-לה-שלומפ? נסטור לה-שלומפ חזר והסוף הטוב קרוב.
 (בוב מבחין בנסטור המתגלח)
 בוב: רק רגע! זה רגע היסטורי! אי אפשר ככה, חפ-לפ!
 (נוטל ממנו את הסכין) שליך (מגלח את שארית הסבון מן הלסת של
 נסטור) ושללאק (תולש את שארית פיאת הזקן מלחיו. מוציא שושנה ארוכת גבעול מכיסו)
 שושן (תוקע אותה על הדש) דש (מסתכל עליו) כמו חדש.
 נסטור: (שומט לריצפה את הזקן) אדיה, מון פרר.

תמונה עשירים-ושלוש

(אירמה מופיעה עם בטן גדולה. נסטור ניגש אליה והם מתחבקים. לפתע תוקפים אותה צירי לידה)
 בוב: אוה... מון-דייה!
 (בוב רץ לעברה ונושא אותה החוצה כשהיא צורחת מכאבים. נסטור נשאר
 אובד עצות. המקום מופיעים ומרגיעים אותו. נשמע בכי של תינוק. נכנס בוב)
 בוב: מסיה נסטור, זה בן! (מוסר לנסטור את התינוק).
 נסטור: בן! שמו בצרפת יהיה נסטור!
 (אירמה חוזרת כשיש לה עוד בטן, נסטור מחבק אותה. שוב- צירי לידה)
 בוב: אוה... מון-דייה! (שוב נושא את אירמה החוצה כשהיא צורחת מכאבים. בכי של תינוק. בוב
 מופיע, תשוש, מוסר התינוק השני לנסטור)
 בוב: מסיה נסטור, בן ב'.
 נסטור: (מופתע) יורש דה!
 נסטור: שמו בישראל יהיה אוסקר. (המקום מביטים בהתרגשות בתאומים. מופיעים גם פוליט
 והאיספקטר)
 אינספקטר: בשם החוק אני מברך אותך. הילדים ממש בני זונה.
 רובר: נסטור ג'וניור נראה ממש כמו נסטור סניור. (לתינוק יש משקפיים)
 פראנז'יפאן: וזה לא נס? נס...נס...נסטור!
 ז'וז'ו: שלומפ מושלמפ!
 פרסיל: אני אומר- הבייבי אוסקר גם נראה לי מוכר. (לתינוק השני יש זקן קטן)
 פוליט: הללויה כי ילד בההה!
 (אירמה מופיעה, כולם ניגשים אליה)

שיר: ילד בא

כולם: הללויה כי ילד בא,
 ילד רך לעולם מגיע!
 יעטפוהו באהבה
 מלאכים וכוכבי רקיע.

הוא יניף את ראשו אל על,
 הוא יהיה גאות האב,
 מי ייתן כאשר יגדל
 יתגשמו כל משאלותיו.

אם שמחה בחיך קורן
 תאמץ אותו אל ליבה,
 שתו עוד כוס ואמרו אמן,
 הללויה כי ילד בא!

(המקים, פוליט והאיספקטר יוצאים)

בוב: לכל אלה שמפקקים במורל של הספור הזה, תרשו לי להרגיע אתכם: נסטור

ואירמה לה-דוס התחתנו, קנו את מלון קוויקי עם כל הציוד, פתחו רשת

סניפים בכל פריז, פתחו אתר באינטרנט: WWW.IRMA.DOUS.COM

ומסיה אוסקר?

(מסמן לנסטור ונותן לו זקן)

אירמה: תבטיח לי רק דבר אחד!

נסטור: מה, מאדאם אירמה?

אירמה: תבוא לבקר אותי לפעמים – רק שאני ידע שאתה בסדר?

נסטור (לעצמו): מרד, התחלנו!

אירמה: ורציתי להגיד לך שבתור ישיש אתה ממש פטיש!

(נסטור מסיר את הזקן, נותן לבוב)

בוב: וככה אוסקר היה קופץ לפריז לבקר את אירמה והקטנים, כשהתחשק לו לפעמים לקפוץ עם הקטן. והאמת היא שהבעל והמאהב חיים בהרמוניה מושלמת עד עצם היום הזה – קומבינסיון אקסטרא-אורדינר בהיסטוריה של הנישואים, בצרפת בפרט ובאוניברסל בכלל!
 (חברי המילייה מופיעים עם מתנות מכל טוב ונעמדים ליד אירמה, נסטור, התאומים ובוב לתמונת מחזור)

כולם: אמא אירמה, תהיי גאה,
 זה סרסור, השני גנב,
 והפירמה של אירמה שמה -
 נסטור, אוסקר ובניו.

הם יניפו ת'ראש אל על,
 זוג של מקים פר-אקסלאנס.
 גאוה לכל קרימינל,
 הללויה ו"ויו לה פראנס".